

ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΙΔΡΥΤΑΙ

ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ
ΑΓΓ. ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΛΕΞ. ΒΕΡΔΕΛΗΣ
ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ
ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ
ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΛΕΩΝ ΜΑΚΚΑΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΛΕΩΝ ΜΑΚΚΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Βουλής 1

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 65-84

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 200.—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 100.—

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Λ. Α. 1.—

ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΣΕΛ. 10.—

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡ. 5

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1930

ΑΘΗΝΑΙ-ΕΤΟΣ Α'-ΤΕΥΧΟΣ 31

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος

ΑΧ. ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ:

Ἡ συσσωμάτωσις τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας

Ἑλληνοβουλγαρικαὶ προστριβαὶ

ΔΗΜ. ΜΑΓΚΡΙΩΤΟΥ:

Κατάργησις ποινῆς ἀκυρότητος ἐγγράφων

Λ. ΜΑΚΚΑ:

Τὰ «ἐργαστήρια κέντρα»

Α. Ν. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:

Ἡ περισυλλογὴ τῶν Ἀθηνῶν

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ:

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ 1929

Π. ΓΛΕΖΟΥ:

Ἡ ἀποσυγκέντρωσις

Σ. ΚΗΠΟΥΡΙΔΗ:

Τὰ πολιτικὰ κόμματα

Γ. ΒΑΛΑΒΑΝΗ:

Ἡ νοθεία τῶν τροφίμων

Θ. Α. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Διὰ τὴν σπορὰν τῶν δημητριακῶν

Α. ΑΡΒΑΝΙΤΗ:

Ἡ σταφίς

ΗΛ. ΤΖΑΝΕΤΗ:

Ἡ ἐλληνικὴ ζωὴ ἐν Ἀμερικῇ

ΛΑΚΩΝΙΚΑ — ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΙΝΗΣΙΣ — ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ —

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΩΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ
ΙΔΡΥΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

Κεφάλαιον μετοχικόν και άποδεμαλικόν Δρχ. 1.205.000.000
Καλαδέσεις (Κατάστασις της 31ης Δ/βρίου 1929) » 6.550.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

Ι. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Αγοράζει και πωλεί μετοχές και χρεώγραφα εις τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ τὰ ξένα Χρηματιστήρια διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ δημοσίων χρεωγράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐταιριῶν.

Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματόγραφα παντὸς εἴδους καὶ κιβώτια ἀδήλου περιεχομένου.

Ἐπιμελεῖται τῆς ὑπὲρ τοῦ καταθέτου ἐγκαίρου εἰσπράξεως τῶν μετοχο-μεριδίων καὶ τοκομεριδίων τῶν κατατεθειμένων παρ' αὐτῇ χρηματογράφων ὡς καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν.

Ἐνοικιάζει χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

Α. Ε. Β. Ε. Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 51.250.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 18, ΤΗΛΕΦ. 4-25 & 7-43

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: ΝΟΤΑΡΑ 48, ΤΗΛΕΦ. 2-87

ΤΜΗΜΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ

Γενική Ἀντιπροσωπεία τῆς SHELL Co (HELLAS) Ltd. — Ἐγκαταστάσεις ἐν Πειραιεὶ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Βόλῳ. — Διαρκὴς παρακαταθήκη βενζινῶν, πετρελαίων (φωτιστικοῦ καὶ καύσεως), ὀρυκτελαίων, ἀσφάλτου, παραφίνης κλπ.

ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΙΚΟΝ

Ἀντιπροσωπεία τῶν Ἑταιριῶν: Bell Telephone Manufacturing Co, Corn Products Refining Co, Société Marseillaise du Sulfure de Carbon, Pure Cane Malasse Co Ltd, Egyptian Salt & Soda Co Ltd.

ΤΜΗΜΑ ΟΔΟΠΟΙΓΑΣ

Παρὰ τῷ τμήματι τούτῳ λειτουργεῖ εἰδικὸν τεχνικὸν γραφεῖον διὰ τὴν παροχὴν πάσης πληροφορίας διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἀσφάλτου καὶ διὰ τὰ σχετικὰ μηχανήματα εἰς πάντα αἰτοῦντα.

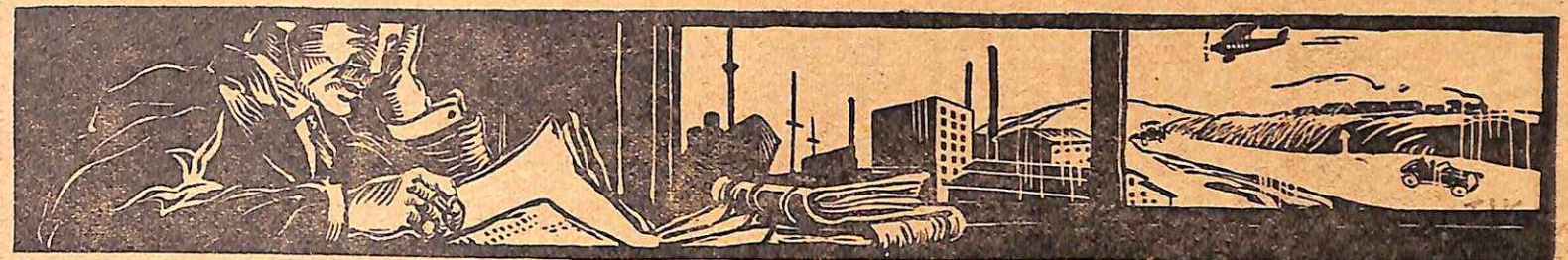
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Δ. ΠΑΙΣΙΔΗΣ

Δ. ΠΑΙΣΙΔΗΣ

Δ. ΠΑΙΣΙΔΗΣ

Δ. ΠΑΙΣΙΔΗΣ

ΤΑ ΖΩΝΤΑΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΥΟ παράλληλοι, κατ' ἐπιφάνειαν ἀλληλοεναρμονιζόμενοι, ἀλλ' ἴσως κατὰ βάθος ἀλληλοαντιμαχόμενοι ἐνέργειαι διαγράφονται κατ' αὐτὰς ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ μὲν μία εἶνε ἡ πρὸς τὴν πανευρωπαϊκὴν ὁργάνωσιν τείνουσα, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ δὲ ἄλλη εἶνε ἡ τῶν ἀγροτικῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία, προκληθεῖσα ἀπὸ τὴν ὕψωσιν τῶν ἀμερικανικῶν τελωνειακῶν δασμῶν, τείνει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν κρατῶν τούτων, ἀπέναντι τῆς ἀπειλῆς μιᾶς πανευρωπαϊκῆς ὁργανώσεως τελοῦσης τυχὸν ὑπὸ τὴν βιομηχανικὴν ἡγεμονίαν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ δὲ διπλῇ αὐτῇ ἐνέργεια θέτει, καθ' ὅλην του τὴν ἔκτασιν, ἐπὶ τάπητος, τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν μικρῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἅρα καὶ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τὸ οὕτω τιθέμενον πρόβλημα, ἔχομεν καθήκον ψυχραίμως, λελογισμένως ἀλλὰ καὶ ἀξιοπρεπῶς νὰ ἐξετάσωμεν.

Καθ' ἣν ὥραν ἡ Ἑλλάς ἐορτάζει τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς πολιτικῆς τῆς ἀνεξαρτησίας, δὲν ἡμπορεῖ, δυστυχῶς, νὰ ἐορτάσῃ ὁμοίως καὶ τὴν οἰκονομικὴν τῆς αὐτοτέλειαν. Πρὸ ἐκατὸν ἡδὴ ἐτῶν, γεννήθη ὡς κράτος οἰκονομικῶς βαρύντα ἐξαρτημένον ἀπὸ τῶν τριῶν προστατίδων τοῦ Δυνάμεων. Ἐκτοτε, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 19ου αἰῶνος δὲν ἔπαυσεν, ἀφρόνως ἐνίοτε, δανειζομένη ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, συνήθως πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν ἐθνικῶν της σκοπῶν, σπανίως δὲ—δηλ. ἐπὶ Τρικυπῇ—καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων παραγωγικῶν ἔργων. Ἀλλ' οὐδέποτε ἀνεμέτρησεν ἐπακριβῶς τὰς δυνάμεις της καὶ τὴν οἰκονομικὴν της ἀντοχὴν πρὸς τὰ βάρη τὰ ὁποῖα ἀνελάμβανε. Καὶ ἐπῆλθε, πρὸ 35-ετίας, ἡ χρεωκοπία. Καὶ ἐπῆλθε καὶ ὁ ἀτυχὴς πόλεμος τοῦ 1897. Καὶ μᾶς ἐπεβλήθη ὁ Διεθνὴς Οἰκονομικὸς Ἐλεγχος, διὰ τοῦ ὁποῖου καθιερώθη καὶ ἐπισήμως πλέον ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ μᾶς αὐτοτέλεια.

Κατὰ τὴν διαρρεῦσασαν, ἔκτοτε, τριακονταετίαν, ἡ Ἑλλάς ἀνεπτύχθη βέβαια τεραστίως, καὶ ἀπὸ ἐδαφικῆς καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Ἀλλ' ἐμεσολάβησαν καὶ πάλιν ἀλλεπάλληλοι καὶ δαπανηρότατοι ἐθνικαὶ προσπάθειαι, τὰς δὲ νίκας ἐξουδετέρωσε κατὰ μέγα μέρος ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή. Καὶ παρῆσθ—ὡς ζήτημα ζωῆς καὶ θά-

νάτου—ἡ ἀνάγκη τῆς συνάψεως τῶν προσφυγικῶν δανειῶν. Καὶ παρῆσθ—ὡς βασικὴ προϋπόθεσις μιᾶς καλυτέρας μελλοντικῆς ζωῆς—ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς εὐρυτάτην κλίμακα ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων, ἀπραγματοποιήτων ἀνεῦ νέου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δανεισμοῦ. Καὶ ἔτσι, οἱ οἰκονομικοὶ μᾶς δεσμοὶ πρὸς τὰς ξένας Τραπεζὰς, τοὺς ξένους κεφαλαιούχους καὶ τὰς συνήθως ὀπισθεν αὐτῶν στεκομένας ξένας κυβερνήσεις, ἐσφυρηλατήθησαν ἐπὶ βαρύντεροι, φθάνοντες κάποτε καὶ μέχρις ἀντιπαθεστάτης καὶ θλιβερᾶς ἐπαχθείας.

Ἐν τῷ μεταξύ, καὶ τῆς φυσικῆς οἰκονομικῆς διαμορφώσεως τῆς Ἑλλάδος δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ δὲν ἀπέβη ἀκόμη κατορθωτὴ ἡ τοιαύτη ἐκμετάλλευσις, ὥστε τοῦλάχιστον εἰς ἓνα ἐκ τῶν δύο μεγάλων ἐπιπέδων καθ' ἐθνήτικὴν οἰκονομίαν—τὸ γεωργικὸν ἢ τὸ βιομηχανικόν—ἡ Ἑλλάς νὰ καταστῇ αὐτάρκης. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀποκτήσεως τῆς βιομηχανικῆς αὐταρκείας δὲν ἡμποροῦσε, βέβαια, νὰ γίνῃ λόγος, ὡς ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν φυσικῶν συνθηκῶν τῆς οἰκονομικῆς μᾶς ζωῆς. Ἀλλ' οὐτε καὶ ἀπὸ γεωργικῆς ἀπόψεως ἐπεχειρήθη, μέχρι τοῦ 1928, μία ἀρκούντως συστηματικὴ προσπάθεια, ὥστε, τοῦλάχιστον διὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα, νὰ μὴν εἴνε πλέον ἡ Ἑλλάς ὑποτελὴς τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ δὲ συνέχισις τῆς γεωργικῆς μᾶς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξαρτήσεως, συνδυαζομένη μὲ τὴν πλήρη βιομηχανικὴν μᾶς εἰς τοὺς ξένους ὑποτελείαν, καθιστᾷ ἐντελῶς ἐξαιρετικὴν τὴν θέσιν μᾶς σήμερον, ἀπέναντι τῶν νέων συνθηκῶν καὶ τάσεων ποὺ διαμορφοῦνται καὶ διαγράφονται εἰς τὴν διεθνή καὶ εἰδικότερον εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ζωὴν.

Διότι ποῖα εἶνε αὐταὶ αἱ συνθηκαὶ καὶ τάσεις; Μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης ὑφύεται ἓνα ἀπειλητικώτατον τελωνειακὸν τεῖχος, τὸ ὁποῖον ἐξωθεί τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη εἰς τὴν προσπάθειαν καὶ κατοχύρωσιν τῆς οἰκονομικῆς μεταξὺ τῶν συνεργασίας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἀνεξαρτησίας. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καὶ ἡ πανευρωπαϊκὴ σκέψις καὶ ἐνέργεια τοῦ κ. Μπριάν. Συγχρόνως ὁμως, ἀπεκλείσθησαν τὰ βιομηχανικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπὸ πολλὰς ἄλλας ἀπορροφητικώτατας μέχρι τοῦδε ἀγοράς, καθὼς ἡ Ρωσσία, ἡ Τουρκία, ἡ Κίνα, κατὰ δὲ μέγα μέρος καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ ἐξωευρωπαϊκαὶ χώραι

τῆς Βορρηνικῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐντεῦθεν δὲ προέχεται ὁ κίνδυνος μήπως ἡ πανευρωπαϊκὴ ὁργάνωσις καταστῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν βιομηχανικῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἓνα ὄπλον τείνον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἡγεμονικῆς βιομηχανικῆς τῶν διεισδύσεως εἰς τὰς χώρας πλέον τῆς Ἀνατολικῆς ἰδίως Εὐρώπης. Ἐκ παραλλήλου τέλος, καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, τὰ γεωργικὰ κράτη τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης συνασπίζονται μεταξὺ τῶν καὶ ζητοῦν, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς βιομηχανικῆς αὐτῆς διεισδύσεως τῶν Δυτικῶν χωρῶν, τὴν ἐξασφάλισιν τοῦλάχιστον τῆς ἀθρόας πρὸς αὐτὰς τὰς χώρας ἐξαγωγῆς τῶν γεωργικῶν τῶν προϊόντων.

Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς δὲν ἀνήκει δυστυχῶς οὐτε εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν βιομηχανικῶν κρατῶν, οὐτε εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν συνασπιζομένων γεωργικῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Αἱ οἰκονομικαὶ λοιπὸν, τυχόν, ὑστεροβουλία τῶν ὁργανῶν τῆς Πανευρώπης δὲν ἡμποροῦν παρὰ νὰ τὴν ἀνησυχοῦν, χωρὶς ὁμως καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἐκ μέρους της ἀσκήσεως ἀπέναντι αὐτῶν τοῦ *do ut des*, δηλ. διαπραγματεύσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν ἀνταλλαγμάτων. Ἡ δὲ εἰδικὴ αὐτῇ θέσις μᾶς ἐπιτείνεται καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου γεγονότος: τῆς ἡδὴ ὑπάρξεως στενῶν, ὡς εἶδομεν, δανειακῶν καὶ συμβατικῶν δεσμῶν μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν τραπεζιτικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἄλυσις μάλιστα τῶν δεσμῶν αὐτῶν ἀκαταπαύστως ἐπιμκύνεται, εἴτε διὰ νέων ἀναγκαστικῶν παραγγελιῶν, εἴτε διὰ νέων παραγωγικῶν συμβάσεων, εἴτε διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν καὶ ἀποθεραπείαν τῶν προσφυγικῶν μᾶς ἀναγκῶν. Καὶ τι πλέον μάλιστα: ἡ ἄφρον δημοσιονομικὴ καὶ φορολογικὴ πολιτικὴ ἥτις ἠοκήθη κατὰ τὰ κωνσταντινικὰ καὶ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ κεφαλαίου, καθιστᾷ τοῦτο ἀπρόθυμον διὰ τὴν εἰς ἐπιχειρήσεις ἐν Ἑλλάδι ὑπένδυσιν του, ἐκ τούτου δὲ προκύπτει σαφὴς ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπὸ τὸ ξένον κεφάλαιον σχεδὸν ἀποκλειστικῆς τοποθετήσεως τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν οἰκονομικὴν μᾶς ἀνάπτυξιν νέων ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ὁρους, καὶ διὰ νὰ μὴν ἐξυπνήσωμεν μιαν ἡμέραν τελείως πλέον ὑπόδουλοι τῆς ξένης βιομηχανίας καὶ τοῦ ξένου κεφα-

λαίου, σαφώς ενδείκνυται το έλλη-
νικόν καθήκον και η ελληνική πο-
λιτική. Είς μὲν τὸ διεθνὲς πολιτικόν
ἐπίπεδον, κατὰ τὴν προσεχὴ συζή-
τησιν τοῦ σχεδίου περὶ Πανευρω-
παϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐνώσεως,
πρέπει νὰ ἐντείνωμεν ὅλην μας τὴν
προσοχήν, ὅπως μὴ, ὑπὸ τὸ πρόσχη-
μα ταύτης, ἐπιβληθῇ εἰς τὰ μικρὰ
κράτη τῆς Εὐρώπης ἡ βιομηχανικὴ
καὶ οἰκονομικὴ ἐν γένει τῶν μεγάλων
ἡγεμονιᾶ. Εἶνε δ' αὕτῃ ἡ μόνη
ἐπιφύλαξις ποὺ ἀπὸς ἐπισκιάζει
τὴν πλήρη αἰσιοδοξίαν μετ' ἧς, ὡς
ἤδη ἐγράψαμεν, οφείλομεν νὰ ἀπο-
βλέπωμεν εἰς τὰς συνεπειὰς τῆς ὁρ-
γανώσεως τῆς Πανευρωπαϊκῆς. Εἰς αὐ-
τὸν ἄλλως τε τὸν φόβον μας διαβλέ-
πομεν ἐν ἐπὶ πλέον ἐπιχειρήματα ὑπὲρ
τῆς βαλκανικῆς συνεννοήσεως καὶ
οἰκονομικῆς συνεργασίας, διὰ τῆς
ὁποίας ὅλα τὰ βαλκανικὰ κράτη θὰ
ἀποκτήσωμεν πολὺ μεγαλυτέραν καὶ
πολιτικὴν καὶ ὕλην ἀνέναντι τῶν
μεγάλων διεθνῶν συγκροτημάτων
αὐτοτέλειαν.

Ἐπιβάλλεται, ἐξ ἄλλου, ἡ ἀκατά-
παυστος καὶ ἀπεριόριστος συνέχι-
σις τῆς παραγωγικῆς καὶ ἰδίως τῆς
γεωργικῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν συν-
τόμως ἀσκεῖ ἡ παρούσα Κυβέρνησις.
Παρὰ τὰς κρίσεις τὰς ὁποίας ὑφί-
στανται μερικὰ μας προϊόντα, ἡ σω-
τηρία αὐτοῦ τοῦ τόπου ἐγκτεῖται σχε-
δὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐντασιν
τῆς παραγωγῆς μας, καὶ ἰδίως εἰς
τὴν ἐνίσχυσιν ἐκείνων τῶν προϊόν-
των μας τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ὁ
Ἕλλην καταναλωτὴς καὶ τὰ ὁποία
σήμερον εἰσάγομεν κατὰ μέγα μέρος
ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐξάγοντες χρυ-
σὸν καὶ ἀνατρέποντες τὸ ἐμπορικόν
μας ἰσοζύγιον. Ἐπιμένοντες δὲ ἰδίως
ἐπὶ τῆς, πάσῃ θυσίᾳ, διεκδικήσεως
τῆς σιταρκειᾶς μας, διὰ τῆς ὁργα-
νώσεως μιᾶς μεγάλης «μάχης τοῦ
σίτου», ἀναλόγου πρὸς τὴν ἐν Ἰτα-
λίᾳ διεξαχθεῖσαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγχώ-
ριος βιομηχανία μας πρέπει ἐκ πα-
ραλλήλου νὰ ἐνισχυθῇ, διὰ τῆς ἀνα-
πτύξεως τῶν βιωσίμων κλάδων τῆς,
τῶν ὁποίων ἡ ἀντιῆσις θὰ ἡμπορέσῃ
νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ἀκριβῆς ἐκ
τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς βιομηχα-
νικῶν εἰδῶν. Τέλος, καὶ τὰ παρα-
γωγικὰ ἔργα, ὅσα καὶ διὰ τὴν γεωρ-
γίαν καὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν μας
καὶ διὰ τὸν τουρισμὸν μας θὰ εἶνε
χρήσιμα, πρέπει νὰ συμπληρωθῶν,
ὡς ὀρθότατα καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου
τούτου σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ ἡ Κυ-

βέρνησις.

Ἀλλ' οὕτω τίθεται ἀμέσως καὶ τὸ
ζήτημα τῆς στάσεως τοῦ Κράτους ἀ-
πέναντι τοῦ κεφαλαίου, τὸσον τοῦ
ξένου ὅσον καὶ τοῦ ἡμετέρου. Ἀπέ-
ναντι τοῦ ξένου, σαφέστατα πολι-
τευομένη ἡ Κυβέρνησις, τῷ ἐγγυᾶ-
ται πᾶσαν ἀσφάλειαν, διὰ τῆς πολι-
τικῆς εὐσταθείας τὴν ὁποίαν ἀπέ-
δωκεν εἰς τὴν χώραν καὶ διὰ τῆς
σωφροσύνης μετ' ἧς διαχειρίζεται
τὰ δημόσια οἰκονομικά. Πέραν τού-
του, τὸ δέχεται μὲν προθύμως ἅμα
ἐρεχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἄνευ
προνομιῶν, πλὴν, ἄνευ μονοπω-
λίων, ἄνευ ἀναγνωρίσεως ἡγεμονι-
κῶν καὶ τυραννικῶν ἐπὶ τοῦ τόπου
δικαιωμάτων, καὶ μὲν πλήρη διατή-
ρησιν καὶ ἀσκήσιν τῶν κρατικῶν δι-
καιωμάτων ἐλέγχου καὶ ἐπιβλέψεως.
Ἀλλὰ καί, ἐκ παραλλήλου, μία ἐπί-
σης ἐθνικὴ πολιτικὴ ἐνδείκνυται
ἀπέναντι τοῦ ἐλληνικοῦ κεφαλαίου,
πρὸς προσέλευσίν του, πρὸς ἐξασφα-
λίσιν του, πρὸς προστασίαν του. Το-
νίζομεν δηλαδὴ καὶ πάλιν τὸ τὸς-
αὶ καὶ ὑπὸ τοῦ τύπου ἐν γένει καὶ
ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἰδιαιτέρως
τονισθῆν, ὅτι μόνον διὰ μιᾶς τοιαύ-
της ἀπέναντι τοῦ ἐλληνικοῦ κεφα-
λαίου, εἰς τὸ φορολογικὸν ἰδίως ἐπί-
πεδον, πολιτικῆς, καὶ ἡ ἀνεργία θὰ
καταπολεμηθῇ καὶ τὸ ἐργατικὸν
κόσμον ἡ θέσις θὰ βελτιωθῇ, καὶ ἡ
οἰκονομικὴ μας κρίσις θὰ χαλαρωθῇ,
ἀλλὰ καί, ἀπὸ διεθνούς ἀπόψεως ἡ
Ἑλλάς θὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν κλίμακα
τῆς οἰκονομικῆς αὐτοτελείας.

Βεβαίως — καὶ αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ
συμπεράσμα μας — ὑπὸ τὰς σημερι-
νὰς συνθήκας τῆς διεθνούς ζωῆς,
πολὺ δυσκολωτέρα εἶνε ἡ ἀπόκτησις
ὑπὸ ἐνὸς μικροῦ κράτους τῆς οἰκο-
νομικῆς του ἀνεξαρτησίας, ἂν ὅσον
ἦτο πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἡ κατὰκτησις
τῆς πολιτικῆς του τοιαύτης. Ἀλλὰ,
τοῦλάχιστον, ἂς μὴ παραλείπωμεν
τίποτε διὰ νὰ προαγάμεθα πρὸς αὐ-
τὴν τὴν κατεύθυνσιν, καὶ διὰ νὰ πο-
λιτενόμεθα μὲ ἀξιοπρέπειαν, μὲ εἰ-
λικρίνειαν, μὲ ἀνδρισμὸν. Πρέπει δὲ
νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἂν ὑπῆρξεν ἀπὸ
δεκαετίας μία ἐλληνικὴ κυβέρνησις
οὕτω πολιτευθεῖσα, εἰς τὰς διεθνεῖς
ἰδίως οἰκονομικὰς σφαίρας, αὕτῃ εἶ-
νε ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου. Ἀς ἐ-
ξακολουθήσῃ, βεβαίως οὕσα ὅτι ἔχει
ὀπίσω της, — εἰς αὐτὴν τοῦλάχιστον
τὴν πολιτικὴν καὶ ποδοῦντα τὴν
πράγματι διυφώντα καὶ ποδοῦντα τὴν
ἐλευθερίαν του Ἑλληνικὸν λαόν.

ΑΤΕΚ
ἌΝΩΝ. ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ἈΔ. ΚΥΡΙΑΖΙΔΗ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ 5.000.000 ΔΡΑΧ.
ΜΕΛΕΤΑΙ — ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ — ΕΡΓΟΛΗΪΑΙ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ & ΕΝ ΓΕΝΕΙ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 23
ΚΥΔΕΣ - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ
68-00

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ Ι. Δ. ΧΑΝΔΡΗ

Ὁδὸς Βουκουρεστίου 1,
(Μέγαρον Μετοχικοῦ Ταμιεῖου)

Τηλέφωνον 70-44

Τηλεγραφ. διευθύνσις: «ΧΑΝΔΡΙΤΟΥΡΣ»

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

τῆς «ΜΙΤΡΟΡΑ» Ἑταιρείας τῶν
Wagons-Lits τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης

Ἐκδοσις σιδηροδρομικῶν, ἀτμοπολικῶν
καὶ ἀεροπορικῶν εισιτηρίων δι' ὅλα

τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἄνευ

ὑπερτιμῆσεως.

Γενικὸς Πράκτωρ διὰ τὴν Ἑλλάδα
τοῦ Βορειογεωμανικοῦ Λόδου.

Ἐβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις διὰ

NEAN YORKHN & KANADAN

διὰ τῶν ὑπερωκεανέων κολοσσῶν

"BREMER", "ENRYEN", "ΚΟΛΟΜΠΟΥΣ",

Δι' ἀπλοῦς τοῦ ὠκεανοῦ εἰς 4 1/2 ἡμέρας

Πληροφορίαι τῷ αἰτοῦντι δωρεάν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον Σιγαρέττων
Ἑλληνικῆς Καπνοβιομηχανίας ἡ
ΕΛΛΗΝΗ

Παύλου Ζουλιάνη φέρει εἰς γνῶσιν
τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἔδωκεν εἰς κυκλο-
φορίαν τὰ κάτωθι εἶδη σιγαρέττων,
κατασκευασμένων ἐκ τῶν πλέον
ἐξαιρετικῶν καπνῶν τῶν περιφε-
ρειῶν Ἑλλάδος καὶ Καβάλλας:

NIPBANA	ΔΡ. 20.—
ΓΚΛΟΡΙΑ ΕΣΤΡΑ	16.—
ΓΚΛΟΡΙΑ	15.—
BETO	12.50

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ περίπτερα
καὶ Καπνοπωλεῖα.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου Ἀθηνῶν
ὁδὸς Ἑμμ. Μπενάκη 13.
(Πρώην Προαστείου).

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΤ. Κ. ΡΑΠΤΑΡΧΗ

ΟΔ. ΚΟΡΗΝ, 5 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛΕΦ. 71-42

Ἀναλαμβάνει πάσης φύσεως ἁπλοῦς
καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις.

Εἰδικότης: Ἐμπορικὸν δίκαιον,
Πτωχεύσεις, Ἐκκαθαρίσεις, Ἑταιρεῖαι,
Οἰκονομολογικὰ ζητήματα.

Δίκτυον ἀνταποκριτῶν ἐξωτερικοῦ
δι' ἐποθέσεις Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Η ΣΥΣΣΩΜΑΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἦς εἶχομεν προαναγγεῖλει εἰς προηγούμενον
τεύχος τῆς «Ἑργασίας», ὁ κ. Α. Παπαδά-
τος Ὑφυπουργὸς παρὰ τῷ κ. Πρωθυπου-
ρῷ, διὰ τοῦ κατωτέρω ἀξιολόγου του ἁρ-
θρου μᾶς δίδει τὴν κατακλείδα τῆς εὐρείας
ἐρευνῆς τοῦ συνεγγάτου μας κ. Δ. Ἀβραμί-
δη, γύρω ἀπὸ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μακκά
περὶ τῆς συσσωματώσεως τῆς νεολαίας.
Κλείοντες οὕτω τὸ πρῶτον στάδιον μιᾶς
χρησίμου προσπάθειας, ἐμφανιζομένης ἤδη
μὲ μεγάλας ἐλπίδας ἐπιτυχίας, δηλοῦμεν
ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὴν σχετικὴν μας ἐν-
έργειαν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι μίαν ἡμέ-
ραν θὰ δικαιωθῶν οἱ ἀγῶνες μας. Σ. Σ.]

ΔΙΑ νὰ δημιουργήσῃ μίαν καλυτέραν αἰ-
ρίαν ἡ Πατρίς μας, ποὺ ἀλλοῦ ὀφείλει
νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματά της εἰς τὴν
νέαν γενεάν; Ἰδῆτε τί γίνεταί εἰς ὅλα τὰ
εὐρωπαϊκὰ ἔθνη καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῶν ἄλ-
λων ἡπείρων ποὺ ἐπιζητοῦν μίαν ἀναγέ-
νησιν, ἰδίως τώρα μετὰ τὸν πόλεμον. Ὅλη
ἡ προσοχὴ τῶν ἔχει στραφῇ πρὸς τὴν νέαν
γενεάν. Αὐτὴν ἐπιδίδωσιν νὰ χειραγωγῇ-
σιν καὶ μορφώσιν διὰ νὰ στηρίξουν τὰ
νέα θεμέλια τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς
τῶν ὑποστάσεων διὰ τὸ μέλλον. Μήπως αἱ
ἐλπίδες τῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν δὲν
στρέφονται πρὸς αὐτήν; Ἡ μήπως οἱ με-
γάλαι κοινωνικοὶ καὶ πολιτικοὶ μεταρρυθ-
μισταὶ τῆς ἐποχῆς μας, ὅπως οἱ σήμερον
διοικοῦντες τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Τουρκί-
αν Δημοκρατίαν, δὲν ἐστρεφῶν ὁλόκληρον
τὴν προσοχήν αὐτῶν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς
νέας γενεᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εὐρουν τὸ
στήριγμα τῶν νέων ἰδεῶν τῶν καὶ εἰς τὴν
ὁποίαν κατόπιν θὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν ἐξακο-
λοῦθῃσιν καὶ διατήρησιν τοῦ νέου κοινωνι-
κοῦ καὶ πολιτικοῦ των συστήματος; Εἰς
τὴν ἐποχὴν ποὺ ζῶμεν καὶ ποὺ ὅλοι αἱ
νεωτεριστικαὶ ἰδέαι, ἰδίως μετὰ τὸν πόλε-
μον, ἐισέβαλον ἀθρόαι μέσα εἰς ὅλα τὰ
κοινωνικὰ στρώματα, εἴτε ἀπὸ μορφωθί-
σας νέας πεποιθήσεις, εἴτε καὶ ἀπὸ μίμη-
σιν καὶ ἀμύθειας, ὅστε νὰ ἐδρακύνετο αὐτὰ
μέσα εἰς ἕνα κυκλικὸν πραγματικὸν ἀτερ-
ματιστὸν κατευθύνεσιν, δὲν εἶνε ἡ νέα γε-
νεὰ αὕτῃ ποὺ, καταλλήλως μορφωμένη
καὶ διαπαιδαγωγημένη, θὰ ἐκκαθαρίσῃ αὐ-
τὴν τὴν ἀτμόσφαιραν, ἡ ὁποία ἐγέμισε ἀπὸ
παντὸς εἶδους ψυχροφθόρα καὶ σωματοφθό-
ρα μολύσματα, καὶ ποὺ θὰ τὰ διχομορφώσῃ καὶ
πάλιν ἐλληνοπρεπῶς, μὲ ὅλας τὰς ἀρχαίας
παλαιὰς παραδόσεις καὶ μὲ ἔργα ἀνάλογα
πρὸς τὴν παλαιὰν πολιτικὴν καὶ κοινωνι-
κὴν ἱστορίαν τῆς χώρας μας;

Ὅλοι αἱ νέαι ἰδέαι ποὺ κατὰ τὰ τε-
λευταία ἔτη ἀνεπήδησαν εἰς τὰ διάφορα
ἔθνη, εἴτε πολιτικαὶ εἴτε καὶ κοινωνικαί,
καὶ τὰς ὁποίας φουσκωμένοι καὶ ἀγράμμα-
τοι σήμερον νέοι θέλουν δῆθεν νὰ φέρουν
εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ τὰς μιμηθῶν, μή-
πως δὲν εἶνε ἰδέαι τὰς ὁποίας εἰσέγαγον
πρῶτοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπο-
χὴν; Διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅμως, πρὸ
παντὸς ἀπαιτεῖται σταθερὰ καὶ πραγματι-
κὴ μόρφωσις: ὅταν δὲ ὑπάρχῃ αὕτη, τότε
αἱ ἀπομιμήσεις ἀποφεύγονται. Καὶ ὅπως
μία σοβαρὰ βιομηχανία βροντοφωνεῖ «ἀπο-
φεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις», οὕτω καὶ μία
ἱσορροπημένη καὶ θετικὰ μορφωμένη νεο-
λαία ποὺ θὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἡθικῶν
καὶ μοναδικῶν βάσεων τὰς ὁποίας ἐκληρο-
νόμησε ἀπὸ τοὺς πατέρας της, τῆς θρη-
σκείας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πατρίδος,
θὰ βάλῃ τὰ θεμέλια τῆς νέας ἐξειλιγμέ-

νης Ἑλλάδος ἐπὶ βάθρων ἰσχυρῶν ποὺ θὰ
τῆς δώσουν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἰσοπολι-
τείαν καὶ προστασίαν τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἐν
γένει τὴν εὐμερίαν ποὺ τόσον δυσκόλως
εὐρίσκει σήμερον.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν ποὺ πρέπει νὰ ἐπι-
διωχθῇ διὰ τὴν νέαν γενεάν μας εἶνε ἡ θε-
τικὴ καὶ πραγματικὴ μόρφωσις.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ποὺ κι-
νούμενος ἀπὸ ἕνα ἀφάνταστον πατριωτισμὸν
ἀπεφάσισε καὶ πάλιν νὰ κυβερνήσῃ τὴν
Ἑλλάδα, εἰς τὴν χρησιμωτέραν κρί-
σιν, (διότι πρέπει, μὲ τὴν ἀλήθειαν, νὰ
τρέφῃ τὴν ἀπέραντον πατριωτισμὸν καὶ
ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν,
ὅσην τρέφει ὁ κ. Βενιζέλος, διὰ νὰ θε-
λήσῃ, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε εἰς τὸν πο-
λιτικὸν του βίον τόσην δόξαν, ὅσην κανεὶς
πολιτικὸς ἀνὴρ τοῦ κόσμου, νὰ θελήσῃ καὶ
πάλιν εἰς τὴν ἡλικίαν του νὰ ἀγωνίζεται
νυχθημερόν καὶ νὰ ἐργάζεται τόσας ὥρας
ὅσας κανεὶς πολιτικὸς Ἕλληνας εἰς ἐργασίᾳ
ποτέ, ἵνα ἀνορθώσῃ τὴν πατρίδα του καὶ
τὴν στερεώσῃ εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν
ποὺ διαρκῶς ἀπὸ παντοῦ κλονίζεται, προ-
βλέπων δι' ὅλα καὶ φροντίζων δι' ὅλας τὰς
κοινωνικὰς τάξεις), λοιπὸν αὐτὸς ὁ Πρόεδρος
τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος σήμερον εἶνε
μᾶλλον ἀρχηγὸς τοῦ ἔθνους παρὰ ἐνὸς κόμ-
μου, καὶ τότε ὅτε εἶνε βεβαίως ὅτι θὰ ἔχῃ
τὸ Κράτος μαζί της νὰ τὴν βοηθήσῃ, καὶ
ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα τῆς Ἑλλάδος
μὲ ἐνθουσιασμὸν θὰ τὴν ἐνισχύσουν, διότι
εἰς αὐτὴν θὰ παραδοθῇ τὸ μέλλον. Καὶ ὁ
λοι εἶχομεν ὑποχρέωσιν νὰ σκεφθῶμεν δι'
αὐτό

τὸ μέλλον τὰς τύχας τῆς πατρίδος μας.
Ὑπάρχουν ὅμως καὶ νέοι μὲ μεγάλην ἀξίαν
καὶ μὲ ζῶν μοναδικὴν μέσση των, παρηγ-
κωνισμένοι εἰς τὸ περιθώριον τῆς κοινωνικῆς
ζωῆς, νέοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους καθε αἰσιοδοξία
ἐλλείπει καὶ τὸν ἀντιῆσιν τοὺς κυριεῖται διαρκ-
κῶς ἡ ἀπογοήτευσις. Παραπονοῦνται ὅτι δὲν
ἔχουν στήριγμα. Ἰσως εἶνε ἀλήθεια τοῦ-
το. Ἡ μᾶλλον εἶνε ἀλήθεια. Τοὺς παρεμέρι-
σαν ἄλλοι ἐπιτήδευοι, ἡ ἔχοντες περγα-
μινὰς οἰκογενειακὰς ἢ πλουτοκρατικὰς.
Ἄλλοι πάλιν τούτων χωρὶς καμμίαν φιλο-
δοξίαν, τρέχουν διὰ νὰ πάρουν ἕνα δίπλω-
μα καὶ τὸ πέρουν ἄνευ κόσμων, διὰ νὰ αὐ-
ξήσουν τὰς τάξεις τῶν θεσιθῶν. Ὅλοι
κυνηγοῦν ἐπιστήμας. Καὶ ὅμως πόσα ἄλλα
ἀρχαία στάδια δὲν παρουσιάζει ἡ ἐποχὴ
μας! Βέβαια σήμερον ἡ μεταπολεμικὴ κρί-
σις μαστιεῖ τὰ πάντα καὶ ἐπηρεάζει καὶ
τὰς ἀρχαίας γενικωτέρας τάσεις τῆς νεότη-
τος. Δὲν ὁμιλοῦμεν ὅμως διὰ σήμερον, τί
εἶνε καὶ τί γίνεταί. Προσπαθοῦμεν νὰ προ-
τοιμάσωμεν τὴν αἰρίαν. Ἡ Πολιτεία δὲν
ἐφάρθη στοργικὰ πρὸς τὰ ζωντανὰ αὐτὰ
παιδιὰ της. Τὰς ἀληθείας πρέπει νὰ τὰς
λέγωμεν. Ἡ ρουτίνα πάντοτε ἐπαίξει τὸν
ρόλον της. Πολλὰς, πλείστας φορὰς
παρέλαβεν εἰς τὰς ὑπηρεσίας της νέους μὲ
ζωντανὴν φωτιὰ μέσα τῶν καὶ τοὺς ἐρρίψε
μέσα στὸ καζάνι τῆς ρουτίνας καὶ τῆς
τριβῆς, καὶ ἔχασαν οὕτω καθε ἱερὸν φλόγα.
Ἄς συσσωματωθῇ λοιπὸν ἡ ὕγις νεο-
λαία.

Ἄς βάλῃ μπροστὰ της ἕνα πρόγραμμα
προόδου μὲ βάσεις, ὅπως εἴπομεν ἀνωτέ-
ρω, καὶ τότε ὅτε εἶνε βεβαίως ὅτι θὰ ἔχῃ
τὸ Κράτος μαζί της νὰ τὴν βοηθήσῃ, καὶ
ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα τῆς Ἑλλάδος
μὲ ἐνθουσιασμὸν θὰ τὴν ἐνισχύσουν, διότι
εἰς αὐτὴν θὰ παραδοθῇ τὸ μέλλον. Καὶ ὁ
λοι εἶχομεν ὑποχρέωσιν νὰ σκεφθῶμεν δι'
αὐτό

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ
Ὑφυπουργὸς παρὰ τῷ Π. Γραφεῖο
Προέδρου Κυβερνήσεως

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΜΑΡΚΑ
10
GRANDS
PRIX
506
PRIX D'OBSER-
VATOIRES
LONGINES
Ὁρλόγια ἀπολύτως ἀκριβείας.
Μεγάλη ἐκθεσις ἀνδρικοῦ καὶ
γυναικείου ὁρλοποιῶν PLATINE,
OR, ARGENT, NICKEL
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΦΙ Π. ΖΕΝΕΤΟΥ & ΣΙΑ
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΟΛΙ
Ἑρμού 19
Σταδίου 4 α
ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 6-49

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΠΡΟΣΤΡΙΒΑΙ

ΠΟΛΥΣ κατ' αὐτὰς ἐγένετο λόγος, ἀπὸ τῶν σπηλῶν τῶν τοῦ βουλγαρικοῦ ὅσον καὶ ὀργάνων τινῶν τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καταγγελίας τῆς προσωρινῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Βουλγαρίας, κακίζεται δὲ ἡ στάσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀστήρικτος καὶ μὴ δικαιολογημένη ἐκ τῶν πραγμάτων. Τόσον οἱ Βούλγαροι ἐπικριταὶ ὅσον καὶ τινες τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων φρονοῦν ὅτι ἦτο ἐπὶ αὐτῇ ὁδῇ ἡ ζημία, ἡ ὅποια ἐπέρεχεται εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐκ τῆς κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου γενομένης προσαρμογῆς τοῦ συντελεστοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν δασμῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ὅτι δὲν ὠφελεῖν οὕτω βεβαιωμένως ἐν ἐνεργίᾳ ἡ Ἑλλάς. Ὑποστηρίζεται δὲ ὅτι ἐκ τῆς καταγγελίας δὲν ἀποβλέπει ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸσον ἐξ ἑμπορικῶν διαμεταρτυριῶν κατὰ τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσγωγικῶν δασμῶν ἐν Βουλγαρίᾳ, ὅσον εἰς τὸ νὰ ἐκβιάσῃ αὐτὴν ἐπὶ τῶν λοιπῶν οἰκονομικῆς φύσεως ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν κατηγορία εἶνε ἀβασάνιστοι καὶ καταπίπτουν ἀφ' ἑαυτῶν ἐκ τῶν πραγμάτων. Οὕτω, μακρὰν τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ ἡ Ἑλλάς τὴν καταγγελίαν τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ὡς ὅπλον πίεσεως κατὰ τῆς Βουλγαρίας διὰ τὴν λύσιν τῶν λοιπῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ὅχι μόνον δὲν ἔκαμε χρῆσιν αὐτῆς κατὰ τὸ ὑπεριετὲς διάστημα τῶν ἀκάρπων προσπαθειῶν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν σαφῆς ἐπιδειχθεῖσαν ἀπροθυμίαν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως νὰ λύσῃ οὐκ ἀντιμέτωπον καὶ πληρωτὴν, ἀπέστη ἐπιμόνος ἀπὸ παρομοίαν ἐνέργειαν.

Ἐπὶ πλεόν ἐν προέβῃ κἄν εἴη τὴν καταγγελίαν αἷα τῇ ἀνακοινώσει τῆς αὐξήσεως τῶν δασμῶν ἐν Βουλγαρίᾳ. Δέκα πέντε ὁλόκληροι ἡμέραι παρηγγέθησαν μετὰ τὴν τῆς προσωρινῆς τοῦ Βουλγ. δασμολογίου καὶ τῆς καταγγελίας ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ ἐν Σόφίᾳ Πρεσβυτεὺς κ. Δενδραμὴς κατέβαλεν ἀπεγνωσμένας προσπάθειάς ἵνα πείσῃ τοὺς Βουλγαρικοὺς ὑπουργοὺς περὶ τοῦ συμφέροντος αὐτῶν νὰ μὴ πλῆξουν τὴν ἑλληνικὴν εἰσαγωγὴν, διότι ἐν ἐναντίᾳ περαιτέρω θὰ ἠναγκαζόμεθα ν' ἀντιδράσωμεν κατὰ τὸ ἐκπεπαιδευμένον αὐτὴν κινδύνου. Παρὰ τὴν ἐπιγνώσιν τοῦ πόσον συμφέρον ἦτο διὰ τὴν Βουλγαρίαν νὰ διατηρήσῃ ἀνοικτὴν τὴν ἑλληνικὴν ἀνοράν διὰ τὸ βουλγαρικὸν ἐμπόριον, δεδομένου ὅτι ὑπερπενταπλασία εἶνε ἡ εἰσαγωγὴ τῆς Βουλγαρίας εἰς Ἑλλάδα. περιωρίσθη ἡ Βουλγαρία νὰ παραστήσῃ ὅτι τὸ μέτρον ἦτο γενικὸν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς συγκινήσῃ. Ὑπὸ τοιαύταις συνθήκας, διερωτᾷ τις πῶς ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ ἡ παρόστασις τῆς ἀνισοσκελοῦς ταύτης καταστάσεως, ἥτις ἰσομερῶς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ἐπληγνεν πρὸς ὅσον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς παραγωγῆς τῆς Βουλγαρίας;

Ἐλθέτω ἀκόμη ὅτι μόνον ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις νὰ διακαταρτυνηθῇ οὕτως ἐμπρόκτως διὰ τῆς καταγγελίας κατὰ τοῦ λαοφάντος μέτρου, καὶ μὴ δ' ἄλλη ἐξ ἡ δυνάμει ἐκ τῶν τελωνσίων εἰς τελωνειακὰς συνέσεις μετὰ τῆς Βουλγαρίας δὲν ἐμμήθη τὸ παράδειγμα μας. Ἡ εἰς

τούτου ἀπάντησις εἶνε πρόχειρος. Δηλαδή, ἔστω καὶ ἂν ἤξανε ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἄλλων χωρῶν, αἱ πλείους ἐξ αὐτῶν ἢ μᾶλλον πᾶσαι πλὴν τῆς Ἑλλάδος εἰσάγουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν πολλαπλάσια τῶν ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας εἰσαγομένων πρὸς αὐτὰς προϊόντων. Ὑπὸ τοιούτου ὅρου, εἶνε στοιχειωδῶς λογικὸν ὅτι οὐδεμία ἐκ τῶν χωρῶν τούτων θὰ διενεοῖτο νὰ στερηθῇ τῆς πλεονεκτητικῆς αὐτῆς θέσεως, ὡς καὶ συνέβαινε διὰ καταγγελίας τῶν ἑμπορικῶν συμφωνιῶν τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

Ἐλέχθη πρὸς τοῦτους κατ' ἐπανάληψιν ἐν Βουλγαρίᾳ, ὅτι κακῶς συνεκινήθημεν, διότι τὰ προϊόντα τὰ κυρίως εἰσάγόμενα ἐκεῖ ἐξ Ἑλλάδος εἶνε ἐλαϊάλαδα, ἑλαια καὶ σάπωνες καὶ ὅτι ταῦτα, παρὰ τὴν νέαν αὐξήσιν τοῦ δασμοῦ, θὰ ἐξηκολούθουν νὰ εἰσάγονται μὲ μικρὰν ἀνατίμωσιν αὐτῶν, ὡς καὶ ἄλλοτε συνέβη κατὰ τὸ 1928, γενομένης καὶ τότε μικρᾶς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ, καὶ ἐπεξηγοῦν ὅτι τὴν ζημίαν τῆς ἐπὶ πλεόν τιμῆς τῶν προϊόντων τούτων ἐν Βουλγαρίᾳ θὰ ὑφίστατο ὁ Βούλγαρος καταναλωτής. Εἰς τοῦτο ἡ ἀπάντησις εἶνε προχειροτάτη. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει καταπληκτικῶς αὐξηθῇ ἐν Βουλγαρίᾳ ἡ παραγωγὴ σιτοελαίου ἀντικαθιστῶντος ἐν μέρει τὰ ἐλαϊάλαδα. Κατ' ἀκόλουθον, ὁ Βούλγαρος καταναλωτὴς βεβαίως δὲν θὰ προτιμήσῃ τὸ ἀκριβώτερον ἐμπόρευμα, κ.τ.λ. ὁ ἐπιβληθεὶς δασμὸς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα τοῦλάχιστον, προσλαμβάνει καθαρῶς προστατευτικὸν χαρακτήρα.

Ἐλέχθη πρὸς τοῦτους ὅτι εἶνε ἀστεῖον νὰ γίνεταί λόγος δι' εἰσαγωγὰς εἰς Βουλγαρίαν, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 25.000.000 δρχ. κατ' ἔτος. Οἱ ἀκριβεῖς ἀριθμοὶ ἀναβιβάζουν τὴν κατὰ τὸ 1929 ἑλληνικὴν ἐξαγωγὴν εἰς Βουλγαρίαν εἰς 94.214.506 λέβα, ἥτοι εἰς 60 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀπέναντι 485.426.211 λέβα ἐκ Βουλγαρίας εἰς Ἑλλάδα. Δυσκόλως ἐπομένως δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι εἶνε εὐκαταφρόνητον τὸ τμήμα τῆς ἑλληνικῆς ἐξαγωγῆς τὸ πλεονέκτον ὑπὸ τῶν προσφορῶν βουλγαρικῶν μέτρων, καὶ ἦτο καθήκον στοιχειώδους προνοίας διὰ τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀντιδράσῃ ἐνεργῶς κατὰ τῆς βουλγαρικῆς πρωτοβουλίας εἰς σιτημὴν καθ' ἣν πᾶσα καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς ἔντασιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου.

Ἄλλη μία αἰτία, ἡ ὅποια ἐξετοξεύθη κατὰ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως εἶνε ὅτι αὕτη ἐδῶ μὲν σπεύδει νὰ καταγγεῖλῃ τὴν ὑφισταμένην ἐμπορικὴν συμφωνίαν, ἐνῶ προκειμένου περὶ τῆς Γαλλίας, παρὰ τὸ προκύψαν ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς ἑλλ. οἶνων ἐν Γαλλίᾳ, δὲν ἠκολούθησεν ὁμοίαν ὁδόν. Δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, ὅτι δηλαδὴ καὶ τὴν κατὰ τῆς Βουλγαρίας καταγγελίαν ἐπέδωξε νὰ ἀποφύγῃ, ἀπευθύνας τὰς περὶ τῶν ἀνωτέρω παραστάσεις εἰς τὴν Βουλγ. Κυβέρνησιν διὰ τοῦ κ. Δενδραμῆ, ἀλλὰ τοῦτο δυστυχῶς εἰς μάτην, λόγω τῆς κατηγορηματικῆς ἀνήσεως τῆς Βουλγαρίας. Ἀντιστοίχως, τὸ Γαλλικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν μᾶς παρέσχε διαβεβαίωσεις καὶ ἐπενέβη ἐνεργῶς εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, ζητήσαν τὴν θεράπευαν τῆς καταστάσεως τῆς πληττοῦσης τὴν εἰσαγωγὴν ἑλλ. οἶνων.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν δι' ἄλλων εἰς τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα μετὰ τῆς Βουλγαρίας, πρέπει νὰ ἐπαναφέρωμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν. Ὁ βουλγαρικὸς τύπος καὶ ἰδίως τὰ ἡμιεπίσημα καὶ ἐμπνευσμένα ὄργανα αὐτοῦ, ὡς ἡ «Μπυλγαρί» καὶ ἡ «Μίρ», ἐπιζητοῦν νὰ συσκοτίσουν τὴν πραγματικότητα ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἵνα παρατείνουν ἄπλως τὴν ἀσύγγνωστον βραδύτητα καὶ ἀπροθυμίαν τοῦ ν' ἀντικρύσουν οἰανδήποτε λύσιν καὶ τῶν εὐχερεστέρων ἔστω ἐκ τῶν ἐκκρεμῶν τούτων ζητημάτων.

Πρέπει νὰ τονισθῇ ἀπαξ ἔτι τὸ πλεονέκτημα λεχθέν, ὅτι ὑπάρχουν 2-3 κατηγορίαί ζητημάτων. Διὰ τὰ ζητήματα τῆς πρώτης ἐκ τῶν κατηγοριῶν τούτων δὲν ἀπὸκειται εἰς τὴν Βουλγαρίαν παρὰ νὰ μᾶς δώσῃ μίαν ἐπιταγήν, διότι ἡ ἰδία ἔχει ἀναγνωρίσει κατ' ἐπανάληψιν τὸ ἀναμφισβήτητον τοῦ δικαίου μας. Ἀλλὰ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπὶ διετίαν ὑπεσχέθη νὰ συμφωνήσῃ ὅπως τὰ ὑπαγόμενα ἀπὸ κοινὸν εἰς τὴν διαιτησίαν. Ἀλλὰ θέματα, τὰ πλείστα ἄλλα τε, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀλίγη εἰλικρίνεια ἐκ μέρους τῶν Βουλγάρων καὶ τὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ παραδεχθῶν τὸ βάσιμον τῶν ἀιτητήσεών μας. Καὶ τελευταῖα ἐπὶ τῶν δικτύων τῆς μῆς χειρὸς μετροῦμεν σοβαρώτερα θέματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων προφανῶς αἱ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις δὲν φαίνονται προωρισμέναι νὰ καταλήξουν, δεδομένου ὅτι ἡ Βουλγαρία καὶ τὴν βάσιν αὐτῶν ἀρνεῖται, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶνε καταφανὴς ἡ ἀνάγκη τῆς διαιτητικῆς λύσεως. Περὶ τοῦ σκοπίμου τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν διαιτησίαν ὡς μόνου μέσου λύσεως, συνεχῶς ἐπὶ διετίαν ἐφαίνετο συμφωνοῦσα ἡ Βουλγαρία, τὴν τελευταίαν σιτημὴν ὅμως ἀνέκρουσε πρῶτον καὶ διὰ τῶν ἐπανελημμένων δημοσιευμάτων ὑπευθύνων ὀργάνων, ὡς π. χ. τοῦ κ. Ἀντόνωφ πιστὸς ἀπηχοῦντος τὰς γνώμας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Βουλγάρων ὑπουργοῦ, προσπαθοῦν νὰ μᾶς πείσουν ἐν τῇ ἰδίᾳ μας συμφέροντι περὶ τῆς ματαιότητος τῆς ἰδέας τῆς διαιτησίας καὶ τῶν ὁλεθρίων συνεπειῶν αὐτῆς διὰ τὰς σχέσεις τῶν δύο λαῶν. Θὰ συγκρατήσωμεν ὅμως ἀπὸ τὰ πολλὰ δημοσιεύματα τοῦ κ. Ἀντόνωφ μίαν φράσιν ἐκ τῆς πρὸς τὸ «Ἐλευθερον Βῆμα» τῆς 5ης Αὐγούστου ἀνταποκρίσεως τοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπὶ λέξει λέγει: «Διὰ νὰ εὐμενὴς δικαιοσύνην πρέπει νὰ εἰπωμεν ὅτι αἱ ἀναβολαὶ προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν Σόφίαν». Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλέχθη, ἡ Ἑλλάς, χωρὶς νὰ συσχετίσῃ ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ τὸ δυνατόν ἢ μὴ τῆς καταγγελίας αὐτῶν μὲ ζητήματα σαφῶς καθορισμένα καὶ ἀνεξάρτητα πάσης ἄλλης υποθέσεως, θ' ἀναμείνῃ ἐπὶ λογικὸν ἀκόμη χρόνον τὴν Βουλγαρίαν, παρέχουσα τὴν δυνατότητα τὴν ἐνδείξιν τῶν διαλλακτικῶν αὐτῆς διαθέσεων. Παρέρχοντος ὅμως ἀπράκτου τοῦ χρόνου τούτου, εἶνε μοιραῖον ν' ἀναμείνῃ τις ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ὑπομονὴ θὰ φθάσῃ εἰς τὴν φυσικὴν τῆς ἐξάντησιν καὶ θὰ γίνῃ, φανταζόμεθα, κατ' ἀνάγκην χρῆσις τῆς διαιτητικῆς ὁδοῦ.

Πρὸς διεξοδὸν ἀκριβῶς ἀπὸ τοιούτου ἀπροχωρήτου, ἔχει εἰσαχθῆ εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἔθνων ὁ θεσμὸς τῆς ὑποκρεωτικῆς διαιτησίας, καὶ ἡ προσχώρησις τῶν δύο κρατῶν εἰς τὸ ἄρθρον 36 τῆς Χάγης καθιστᾷ τὸν μηχανισμόν τῆς διαιτησίας ἀπλούστατον καὶ πρόχειρον.

Διερωτώμεθα ὅμως μὲ ποίαν λογικὴν δύναται ν' ἀξιωθῇ ὅπως ἡ κοινὴ μᾶς γνώμη παρακολουθῇ ἀδιάφορος τὰς ἀσυγγνώστους αὐτὰς βουλγαρικὰς παρελκύνσεις ἐπὶ ἑλληνικῶν ἀπαιτήσεων ἀνερχομένων εἰς σημαντικώτατα ποσά, καὶ ὅπως, μὴ ἀρκουμένη εἰς τοῦτο, δε-

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΑΚΥΡΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

ΜΙΑ ἐκ τῶν σοβαρωτέρων καὶ τῶν μάλιστα ἐξυπηρετικῶν διὰ τὰ συμφέροντα τῶν φορολογουμένων καινοτομία τοῦ νέου νόμου εἶναι καὶ ἡ ἀφορῶσα τὴν κατάργησιν τῆς ὀφισταμένης εἰς τὸν παλαιὸν νόμον δημοτικῆς ποινῆς τῆς ἀκυρότητος τῶν ἐγγράφων.

Κατὰ τὸν νέον νόμον, οὐδὲν ἐγγράφον διατρέχει πλέον τὸν κίνδυνον νὰ χάσῃ τὴν ἀποδεικτικὴν του ἰσχὺν καὶ νὰ κηρυχθῇ ἄκυρον διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐξαγοστή- μάνθη νομίμως ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας, ἀλλὰ δύναται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν προσαρμόσασθαι νὰ χαρτοσημανθῇ ἐπὶ τῇ ἐπιβολῇ τοῦ ἐλλείποντος τέλους καὶ ἀναλόγῳ προστίμῳ, οὗτος τὸ μὲν κατώτερον ὅριον εἶνε ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους τὸ δὲ ἀνωτάτον ὅριον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δεκαπλάσιον αὐτοῦ.

Τὴν εὐεργετικὴν σημασίαν τῆς διατάξεως αὐτῆς, τὴν ὁποίαν δὲν εἶδομεν εἰσεῖν νὰ ἀναγνωρίζουν οἱ διάφοροι ἐπικριταὶ τοῦ νέου νόμου, δύναται νὰ ἀντιληφθῶν καλύτερον παντὸς ἄλλου ἐκείνου πρὸς παντὸς εἰς τοὺς ὁποίους συνέβη κατὰ τὸ παρελθόν ν' ἀρηγήθῃ ἡ ἀρμονία ἀρχῇ τὴν χαρτοσημανσιν τοιούτων ἐγγράφων ἀπολέσαντος τὴν ἀποδεικτικὴν του ἰσχύν, καὶ οὔτινες ἐστερήθησαν διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ μόνον μέσον διὰ τοῦ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἀποδείξουν τὰ δικαιώματά των.

Ἡ διάταξις τῆς ἀκυρότητος ἡ ὁποία περιελήφθη εἰς τὸν καταργηθέντα παλαιὸν νόμον ΑΧΚΕ' τοῦ 1887 εἶλε τὴν καταργήσιν ἐκ τοῦ νόμου ΑΣΣΖ' τοῦ 1885, ὁ οἷς τὴν εἰσήγαγε τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὸν τύπον τῆς προσωρινότητος διὰ λόγους καθαρῶς ταμεινικοῦς καὶ εἰς σιγμὰς γενικῆς ἐπιστατῆσεως τοῦ ἔθνους, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἐκτάκτου προσωπο- ρισμοῦ χρημάτων. Ἀφωρῶσα δὲ τὰ ἐγγράφα τὰ ὑποκείμενα εἰς ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσημανσιν, ἐξαίρεσις ἐλαχίστων περιπτώσεων (εἰς τὰς ὁποίας ἐπὶ λέξει λέγει: «Διὰ νὰ εὐμενὴς δικαιοσύνην πρέπει νὰ εἰπωμεν ὅτι αἱ ἀναβολαὶ προέρχονται κυρίως ἀπὸ τὴν Σόφίαν»). Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλέχθη, ἡ Ἑλλάς, χωρὶς νὰ συσχετίσῃ ἐμπορικὰς συμβάσεις καὶ τὸ δυνατόν ἢ μὴ τῆς καταγγελίας αὐτῶν μὲ ζητήματα σαφῶς καθορισμένα καὶ ἀνεξάρτητα πάσης ἄλλης υποθέσεως, θ' ἀναμείνῃ ἐπὶ λογικὸν ἀκόμη χρόνον τὴν Βουλγαρίαν, παρέχουσα τὴν δυνατότητα τὴν ἐνδείξιν τῶν διαλλακτικῶν αὐτῆς διαθέσεων. Παρέρχοντος ὅμως ἀπράκτου τοῦ χρόνου τούτου, εἶνε μοιραῖον ν' ἀναμείνῃ τις ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ὑπομονὴ θὰ φθάσῃ εἰς τὴν φυσικὴν τῆς ἐξάντησιν καὶ θὰ γίνῃ, φανταζόμεθα, κατ' ἀνάγκην χρῆσις τῆς διαιτητικῆς ὁδοῦ.

Πρὸς διεξοδὸν ἀκριβῶς ἀπὸ τοιούτου ἀπροχωρήτου, ἔχει εἰσαχθῆ εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἔθνων ὁ θεσμὸς τῆς ὑποκρεωτικῆς διαιτησίας, καὶ ἡ προσχώρησις τῶν δύο κρατῶν εἰς τὸ ἄρθρον 36 τῆς Χάγης καθιστᾷ τὸν μηχανισμόν τῆς διαιτησίας ἀπλούστατον καὶ πρόχειρον.

Διερωτώμεθα ὅμως μὲ ποίαν λογικὴν δύναται ν' ἀξιωθῇ ὅπως ἡ κοινὴ μᾶς γνώμη παρακολουθῇ ἀδιάφορος τὰς ἀσυγγνώστους αὐτὰς βουλγαρικὰς παρελκύνσεις ἐπὶ ἑλληνικῶν ἀπαιτήσεων ἀνερχομένων εἰς σημαντικώτατα ποσά, καὶ ὅπως, μὴ ἀρκουμένη εἰς τοῦτο, δε-

εἰσαγωγῆς τῆς ποινῆς ταύτης ἦτο ὁ ἐπιδικαστικὸς κατὰ τὸν παλαιὸν νομοθέτην ψυχολογικὸς καταναγκασμὸς ἐξ ἀρχῆς καὶ αἷμα τῇ καταπίσει τὰ ἐγγράφα τὰ ὑποβαλλόμενα εἰς ἀναλόγητα τέλους.

Ἡ μακρὰ ὁμῶς ἐφαρμογὴ τῆς ποινῆς τῆς ἀκυρότητος ἀπέδειξεν ἐν τῇ πράξει ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος τοῦ νομοθέτου, εἰς τὸν ὁποῖον—ἐρησθῶν ἐν παροῶν—ἐπεκροῦντο μᾶλλον ταμεινικοὶ λόγοι, δὲν ἐπραγματοποιεῖτο, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οἱ καταρτίζοντες ἰδιωτικὰ ἐγγράφα οὐδαμῶς ὑπελόγιζον τὰς ἐπιπλοκάνας δι' αὐτοὺς συνεπείας τῆς μὴ χαρτοσημανσεως τῶν ἐγγράφων τούτων ἀλλὰ κατήρτιζον ταῦτα συνήθως ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος. Ὅσαίς δὲ συνέβαινε νὰ ἔχουν ἀνάγκην τὴν ἐγγράφων τούτων διὰ τὰ χρησιμοποίησιν ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ τὰ προσήγον πρὸς χαρτοσημανσιν μετὰ τὴν πάροδον τῆς διετίας εἰς τὴν ὁμοτίαν ἀρχήν, εὐρίσκοντο τότε ἀντιμέτωποι πρὸς τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον διὲν ἐκδικητικῆς μητροῦς τοὺς ἀπέπεμπε σκληρῶς καὶ τοὺς ἠγορεύει τὴν χαρτοσημανσιν διότι ὑπέπεσαν εἰς μίαν παράλειψιν.

Ἐνεκα τούτου λοιπόν, λόγω τῆς υπερβολικῆς ἀσυνεπείας, ἡ ποινὴ τῆς ἀκυρότητος εἶχε καταρτῆσαι ποινὴ ἐντελῶς μεσαιωνικὴ καὶ κατεκρίνετο γενικῶς παρ' ὅλων ὡς ἀδικος, πιεστικὴ καὶ ἐπιζητήσιμος εἰς τὰ συμφέροντα τῶν φορολογουμένων, διὰ τοὺς ἐξῆς ἐιδικωτέρους λόγους:

α) Διότι δι' αὐτῆς ἐστερεῖτο ὁ κάτοχος τοῦ ἐγγράφου τοῦ μόνου ἀποδεικτικοῦ μέσου τῆς καταρτισθείσης συμφωνίας. Συνεπῶς διεκυβεῖτο ἐννομα ἰδιωτικὰ συμφέροντα βασιζόμενα ἐπὶ τοῦ ἀκυρουμένου ἐγγράφου. Ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ ὑπερέβαινε κατὰ πολὺν τὰ συνήθη ὅρια τῶν ποινῶν τῶν ἐπὶ τῶν φορολογικῶν νόμων ἐπιβαλλομένων, δεδομένου ὅτι ἐφ' ὅσον μέρους αὐτῆς εἴη τῆς δημεύσεως τῆς περιουσίας τοῦ παραβάτου.

Ἄλλη συνέπεια τῆς ποινῆς ταύτης ἦτο τὸ γεγονός ὅτι ὁ δικαστὴς δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἀκυρουμένον ἐγγράφον πρὸς διαφώτισιν τῆς συνειδήσεώς του καὶ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἐκδόσῃ ὡς ἐκ τούτου πεπλανημένην ὑπόφασιν εἰς βάρος πράγματος δικαιούχου.

β) Διότι ἐδημιουργεῖτο ἀνισότης μεταξὺ τῶν παραβατῶν τῆς αὐτῆς παραβάσεως, καθόσον ἐνῶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὁ κάτοχος τοῦ ἐγγράφου, ἐμμενέτο, ὡς ἀνωτέρω γράφομεν, μὲ τὸν σκληρότερον τρόπον, ὁ ἕτερος, ὁ καὶ ἐκδότης τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς ἀποδείξεως, οὐ μόνον οὐδέποτε ποινὴν δὲν ὑπαινισσόμεθα. Γεννᾶται ὁ μόνον ἐρώτημα: Ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ πλειονικώτερος καὶ καθυπὸν προνομίου, ἡ ὅποια ἐναντὶ τοῦ ἄλλου. Συνέπεια δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης ἦτο τὸ γεγονός ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ νόμος ἐπέβαλε τὴν στεινωδικίαν καὶ τὴν κακοπιστίαν, ἐκ τῶν ὁποίων ὠφελοῦντο τὰ μέγιστα οἱ κακῆς πίστεως ὀφειλέται. Πλὴν τούτων ἄλλη ἐπιπλοκή συνέπεια τῆς ποινῆς τῆς ἀκυρότητος ἦτο ἡ ἀφορῶσα τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ κληρονομούμενος κατέλειπε ἀποδείξεις πληρωμῆς ποσῶν ἀχαρτοσημανσιν αἰνιγμένως παρέλυσιν τῆς διετίας ἡμερομηνίας,

ὡς ἐκ τούτου ἡ χρεὴ καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιδιώξουν δικαστικῶς ἢ ἄλλως πῶς τὰς πραγματικὰς ἀπαιτήσεις τῶν διότι ἐβασίζοντο ἐπὶ ἐγγράφων τὰ ὁποῖα εἶχον ἦδη καταστῆ ἄκυρα. Ἐπίσης καὶ ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ κληθεὶς ἢ ὁ ἐπίτροπος ἀνηλίκων κατέλειπε ἀχαρτοσημαντὺς ἀποδείξεις.

Δι' οὖτοις τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡ ἀκυρότης τῶν ἐγγράφων κατεκρίθη σφοδρότατα ὡς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων συγγραφέων, ὡς τοῦ κ. Κορινῶ καὶ τῶν ἀειμνήστων νομοδιδασκάλων Φιλαρέτου καὶ Φλογαίτου, ὅσον καὶ ὑπὸ ξένων συγγραφέων. Οὕτω παρ' ἡμῶν ὁ κ. Κορινῶς ἐν ἐιδικῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πραγματείᾳ ἀναφέρει ὅτι ὁ ταμεινικὸς σκοπὸς, ὁ ἐπιδικαστικὸς σκοπὸς τῆς ποινῆς τῆς ἀκυρότητος δὲν πληροῦται καὶ ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἐπιτυγχάνεται δι' αὐτῆς ἢ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ κακοπιστία τοῦ ὀφειλέτου καὶ νὰ κλονίζε- ται ἡ καλὴ πίστις ἡ ἀπαιτούμενη εἰς τὰς συναλλαγὰς. Ἐν Γαλλίᾳ δὲ ἡ ἀκυρότης κατεκρίθη σφοδρῶς ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς οἰκονομολόγου Paul Leroy Beaulieu ἐν τῷ *Traité de la Science*, ὅθεν ἀναφέρεται ὅτι «ἡ μέθοδος τῆς στερεώσεως τῆς ἀποδείξεως ἐν δυνάμει τῶν ἐγγράφων αἵτινα δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς τέλη χαρτοσημανσιν εἶνε » ποινὴ ὑπερβολικῆς ἀσυνεπείας καὶ ὁσον » νάλογος πρὸς τὸ ἀδίκημα, δεδομένου » ὅτι δημεύεται ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ποσὸν » τοῦ μὴ χαρτοσημανθέντος ἐγγράφου καὶ » ὅτι δέον νὰ καταργηθῇ. » Ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἡμετέρων ἐντοῦν διαμαρτυρίαι κατὰ τῆς ποινῆς τῆς ἀκυρότητος καὶ ἐξηγήσιν ἡ κατάργησις αὐτῆς καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῆς διὰ ποινῶν προστίμου. Οὕτω ὁ ἐκ τῶν δικηγόρων κ. Νικολετόπουλος ἐπιφέρει τὴν ποινὴν ταύτην λέγει: «Δὲν ζητεῖται δυστυχῶς διὰ τῆς ποινῆς ταύτης ἀλλὰ καὶ μόνον θυσία ἀλλὰ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ τούτου τοῦ πραγματικοῦ δικαίου τῶν πολιτῶν, διότι τὰ λοιπὰ τῆς χαρτοσημανσεως (τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόσιμον πὸν ζητεῖ τὸ Κράτος) ἀποτελεῖ ἀπόρησιν ἀπονομῆς δικαιοσύνης», προσέθετε δὲ ὅτι, «εἶναι ἀκατάληπτος ἡ ἰδέα ὅτι ἐνὶ πρόκεινται ἀναμφισβήτητον κύρους καὶ ἀνευδὴ ἐγγράφα, ἡ δικαιοσύνη ὀφείλει νὰ κλείῃ ἀπὸ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς διότι δὲν φέρονται ἐπὶ τῆς μετώπης τὰ πορτοῦλα τοῦ νεωτέρου Μίνωος τοῦ Λαβυρινθίου τοῦ χαρτοσημανσιν», ἐννοῶν τὴν παλαιὴν νόμον.

Διὰ τῆς ἐπελθούσης ὁδὸν οὖν καὶ μεταβολῆς εἰς τὰ ζητήματα τῶν νυνώσεων καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς ποινῆς τῆς ἀκυρότητος διὰ φορολογικῶν προστίμων ἢ πόνων καὶ λογικῶν, ὁ νομοθέτης τοῦ νέου νόμου ἐπραγματοποίησε τὰς ἐνδείας τοῦ συναλλασσομένου κόσμου καὶ ἀπέδειξ

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

ΤΟ συλλαλητήριο των Βορειοηπειρωτών, την παραβλεπόμενα Κυριακή, ήλθε, δια των δυνάμεων απελευθέρωσης περί της θέσεως εις την περιερίω του ελληνικού στοιχείου εν Αλβανία, μέχρι κεραίας να επιβεβαιώση τα όσα εγγράμμεν οχέτιμος εις τὸ τελευταίον τευχός μας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δ' αὐτοῦ τοῦ συλλαλητηρίου, ἔχομεν τὸ καθήκον νὰ ἀνακοινώσωμεν πρὸς τοὺς βορειοδυτικούς μας γείτονους ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κοινὴ γνώμη μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως ἐπιληροφορήθη τὴ τοῦ διαγμοῦ δὴ ὑφίστανται οἱ βορειοηπειρώται καὶ αἰσθάνονται πλήρη καὶ σταθερὰν τὴν ἀλληλεγγύην πού τὴν συνδίδει μὲ αὐτούς. Βεβαίως, σύμφωνα μὲ τὰς συνθήκας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οὐτε δύνανται οὐτε δικαιούται νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἄλλ' οἱ κυβερνήτες τὴν Ἀλβανίαν εἶνε ἀρεκτὰ εὐφραίνει ὥστε νὰ γνωρίζουν τί σημαίνει λαϊκὴ συγκίνισις ἐν χώρᾳ δημοκρατικῇ. Καὶ ἡξέυρουν διὰ ἐν εἰς τὴν παλαιὰν ἐποχὴν τὸ ρητὸν ἔλεγε ὅτι εὐπρόσχρον δικαστὰὶ ἐν Ρώμῃ, τῶρα ἀνάλογος ἐμπιστοσύνη μὲς πείθει ὅτι εὐπρόσχρον δικαστὰὶ ἐν Γενεύῃ. Διὰ τὴν παρεξέτασιν λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις μέχρι τοῦ νὰ ἐπιληφθῇ ταύτης ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν; Πικρὰ πείρα ἂς ὑπενημόλις εἰς τοὺς ἐν Τιμόνις διὰ τὴν Γενεὴν δὲν μεταβάλλει εὐκόλῃ τὸ ἀλβανικὸν ἄδικον εἰς διεθνὲς δίκαιον.

ΓΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΟΤΑΤΑΙ αἱ δηλώσεις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου περὶ τῶν ὅρων καὶ συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας προμηνύεται ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς α'. ἐν Ἀθῶναις Βαλκανικῆς Διασκεύης. Ὁ κ. Μιχαλακοπούλος ὁδηγῶντας ἐτόνισε τὰς ἐκάστοτε ἐλληνικάς, ἀπὸ 180 ἐτῶν, πρωτοβουλίας ὑπὲρ τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως, καὶ εἰδικότερον τὴν σημερινὴν ἀλληλεγγύην ἡ ὁποία ἐνώνει τοὺς βαλκανικοὺς λαοὺς εἰς τὸ ἐπιπέδον ὁρισμένων οἰκονομικῶν συμφερόντων. Ἐπικροτοῦμεν ἐπίσης τὴν δὴλῶσιν του περὶ τοῦ κινδύνου, ποῦ, διὰ τὴν ὁριστικὴν συμφιλίωσιν τῶν βαλκανικῶν λαῶν, ἀποτελεῖ δὲ κομισατῆδισμός, τὸν ὁποῖον, βεβαίως, πρῶτοι οἱ Βοδύργοι φίλοι τῆς εἰρήνης ἀποδοκιμαζοῦν καὶ ἐνδομύχως στηλιτεύουν. Αἱ δηλώσεις αὐταὶ τοῦ Ἑλλήνου Ὑπουργοῦ δὲ ἔχουν, χωρὶς ἄλλο, ἀρίστην εἰς ὅλας τὰς βαλκανικάς πρωτευούσας ἀπήχσιν. Θὰ τὸνῶσιν τὴν ὑπὲρ τῆς Βαλκανικῆς Διασκεύης κίνησιν. Καὶ θὰ ἔχουν τὰς παρεξήγησεις ποῦ τυχόν ἐγέννησαν ἡ καταγγέλλει τῆς ἐλληνοβουλγαρικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως. Ὅπως οὐδὲν δὲ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει θὰ ἐξακολουθῇ μετὰ τῆς αὐτῆς στοργῆς περιβάλλουσα τὰς προσπάθειάς τῆς Βαλκανικῆς Διασκεύης, εἰς τὸτόσον ὥστε νὰ συμπαροῦσιν πρὸς τὴν αὐτὴν εἰρηνοποιὸν κατεύθυνσιν καὶ τὰς ἄλλας βαλκανικὰς Κυβερνήσεις, ἰδίως τὴν Βουλγαρικὴν τῆς ὁποίας καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως ἐπιβάλλεται ἡ ἐνίσχυσις πρὸς ἐξουδετέρωσιν τοῦ κομισατῆδισμοῦ.

Εἰς τὸ ζήτημα τῆς κοινικῆς συνεννόσεως Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, ἡ ὁποία ἔως πρὸς νῦν διευτυπανίζετο ὡς εὐνόλος καὶ ὡς ἐπικειμένη, ἀποτόμως δ' ἐξαπατηρήθη ὡς ἀποπραματοποιήτος καὶ ἐγκατελείφθη, θὰ εἴχομεν νὰ διατυπώσωμεν μερικὰς ἀπορίαις. Μία τοιαύτη συνεννόησις ἀναποκρίνεται, καὶ ἡ ὅχι, εἰς παραπλόνιον συμφέρον τῶν τριῶν κρατῶν; Ἀν καὶ, πῶς δὲν ἐπιβάλλεται; Ἀν ὅχι, διὰ τὴν ἐπικρατείαν; Ἀν ἐξ ἄλλου δὲν ἀνταποκρίνεται—πρῶτον ἀμφίβολον—παρὰ εἰς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἐπικρατείαν ἐξ ὧν τῶν τριῶν κυβερνήσεων; Ἀν, πάλιν, οἱ καπνέμποροι δὲν τὴν θέλουν, ἀλλὰ τὸ γενικὸν συμφέρον τὴν ὑπαγορεύει, διὰ τὴν ἡρωικήν κτλ. ἡ γνώμη των, καὶ ἰδίως διὰ τὴν ὑπεκινῶμεν ἀμέσως πρὸς τῆς ἀντιδράσεως των; Καὶ ἂν, ὅπως φανταζόμεθα, εἶνε πρὸς τὸ συμφέρον τῶν παραγωγῶν, διὰ τὴν εἰς τὴν σχετικὴν προσπάθειαν δὲν ἐδόθη ἡ κατεύθυνσις τῆς συνεννόσεως τῶν παραγωγῶν; Διότι ἔνα πρῶτον εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ διασφάλισις σήμερον τοῦ ναυαγίου τῆς ἰδέας εἶνε ψυχολογικῶς χειροτέρα ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐπὶ τὸς δέκα ἐκατομμύρια ἀποσιώπῃ τῆς δυνατέτης αὐτῆς τῆς

συνεννόσεως. Ἀπέναντι τῶν γενικῶν ἀπλῶν βαλκανικῶν οἰκονομικῆς συνεργασίας, τέτοιαι ἰδέαι δὲν πρέπει νὰ εἰσπείνται παρὰ ἀφ' οὐρανοῦ ἀναμετρηθῶν αἰ πιθανότητες τῆς ἐπιτυχίας των καὶ ἀφ' οὐρανοῦ προηγουμένως ἔχει καλὴν ἐγγρηγὴν τὸ ἔδαφος. Εἰδμεν, καλλιεργούμεν τὰς παρεξηγήσεις μόνον, τὴν ἀπαισιοδοξίαν καὶ τὴν ἀντίληψιν διὰ οἱ βαλκανικοὶ εἰμῆθα ἀνίκανοι, ἀκόμη καὶ εἰς ἐν εἰδικὸν ἐπίπεδον, νὰ συνεννοηθῶμεν. Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο εἶνε εὐτυχῶς ἀνακριβές.

ΤΟ 1913, μετὰ τῶν δύο βαλκανικῶν πολέμων καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν αἱ ἐλληνοβουλγαρικαὶ σχέσεις ἦσαν ἐξαιρετικῶς συμφορολογικαί, κάποιος δημόσιος ὑπάλληλος ἐν Θεσσαλονίκῃ, κούρασθεις ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἐρωτήσεις τῶν περιέργων ἐκείνῃ Ἀθηναίῳ, ζητούντων συνταρακτικὰς πέντατοις εἰδήσεις, τοὺς εἶπε, ἔνα βράδυ, ὑπὸ ἐχεμύθειαν, «Χωρὶς δὲ Βασιλεὺς Γεώργιος καὶ νυμφεύεται τὴν Βασίλισσαν τῆς Βουλγαρίας, καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας παίρνει τὴν Βασίλισσαν Ὀλγαν. Διὰ τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ διαζυγίου καὶ συνοικεσίου, προλαμβάνεται ἀφ' οὐκίως δὲ ἐλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος!!» Ἐξέστησαν τότε μερικοὶ ἀφελέστατοι οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν καὶ δίδωσαν τὴν εἰδήσιν. Αὐτοὺς μὲς ἐνθυμίζει σήμερον ἡ ἀπλοϊκὴ εὐπιστία ἐκείνων ποῦ ἀποδίδουν σημάσιαν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν μύθον δὲ ὁποῖος μὲς προαναγγέλλει τὴν συνάντησιν εἰς τὸ Λονδίνον τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ τέως Βασιλεὺς Γεωργίου, καὶ τὴν προσεχῇ, βοηθεῖα τοῦ πρώτου, παλινδρόσων τοῦ δευτέρου!! Ἐνα πρῶτον παραλείπον μόνον νὰ προσθέσωμεν ὅτι πληροφωρητὰς μὲς, διὰ νὰ εἶνε ἡ εἰδήσις τὸν πλήρη, ὅτι τότε, δὲ μὲν Πρίγκηψ Νικόλαος δὲ διορισθῇ ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲ κ. Κυριάκος Βενιζέλος θὰ ἀνακηρυχθῇ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου!!

ΜΕ ἀνάλογον διτακτικὸν ἐπιφυλακτικὸν καὶ δυσπιστίαν καλούμεν τοὺς ἀναγνώστες μὲς νὰ παρακολουθοῦν τὰς ἐκ Κωνσταντινῆς πληροφωρίας περὶ τῆς κακῆς θέλησεως ἥτις ἀποδίδεται εἰς τοὺς Τούρκους ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς ἐλληνοτουρκικῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας. Συχνάκις κάποιαι βραδύτητες, γραφειοκρατικὰ διαιτυπώσεις ἡ καὶ ἀπλὰ παρεξηγήσεις ἡμποροῦν νὰ δημιουργήσιν ἐσφαλμένα συμπεράσματα περὶ κακῆς πίστεως καὶ περὶ ἀθέτησεως ὑποχρεώσεων τῆς α' ἡ τῆς β' Κυβερνήσεως. Αἱ ἀντιτουρκικαὶ ἄλλως τε αὐταὶ πληροφωρίαι ἐρχονται εἰς ἀντίφασιν πρὸς ἄλλας, τελείως ἀντιθέτους, παριστάσεις τὸναντίον τῶν Τούρκων ὡς ἡδὴ ἐφαρμόζουσιν τὴν συμφωνίαν... Καὶ καὶ μὲν, ὅπως μὲ κάθε συνθήκη, ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων καὶ μόνον ἀποδεικνύει τὴν καλὴν πίστιν μὲ τὴν ὁποίαν ὑπεγράφη. Διὰ δὲ τὰ γεγονότα αὐτὰ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐλληνοτουρκικὴν, δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς εἰσπερεῖ ἀπολύτως νὰ προμαντεύσῃ ἀκόμη. Ἄλλ' ἂν εἶνε πρόωρος ἡ τελεία αἰσιοδοξία, ἢ τὸ τὸσον πρόωρος—ἄρα καὶ ἀκαιρός, ἄρα καὶ ἀντιπολιτικὴ—εἶνε καὶ κάθε ἀπαισιοδοξία. Τὰ γεγονότα καὶ μέσῃ θὰ μὲς διαφωτίσουν. Ἐχομεν δὲ κάθε λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ δικαιώσουν τοὺς αἰσιοδόξους. Ὅπως δὲ ὅσοις δὲ μὲς προκαταλήψεως καὶ μόνον καταδίκην τῶν γειτόνων μὲς εἶνε παράλογος καὶ ἀστεία. Ἀποδεικνύει μόνον τὴν ἐπιπολαιότητα ἐκείνων ποῦ τὴν προκαλοῦν καὶ ἐκείνων ποῦ ἀκριβῶς τὴν διατυπώνουν.

ΣΥΜΜΕΡΙΖΟΜΕΘΑ ἀπολύτως τὸ παράπονον τοῦ κ. Παπαναστασίου ὅτι δὲν διενεργεῖται ἐπαρκῶς ἡ δημοκρατικὴ διαπαιδαγώγησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἰδίως εἰς τὰ σχολεῖα. Καὶ δι' ἄλλων δ' ἀκόμη μέσων θὰ ἐπρεπε νὰ διδασκῶν οἱ Ἑλληνες ὅτι ἡ Δημοκρατία ἔχει καὶ ἔνα οὐσιαστικὸν περιεχόμενον, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε ἀρχίζει νὰ μορφώνεται ἐν τοῖς πράγμασι χάρις εἰς τὴν κυβερνητικὴν μέχρι τοῦδε δράσιν τῶν περισσοτέρων δημοκρατικῶν κομμάτων. Τὰ δὲ μέσῃ ταῦτα εἶνε αἱ διαιρέσεις, ἡ σύστασις μὲς λαϊκῆς πολιτικῆς βιβλιοθήκης, τὰ δημοσιεύματα, ἡ διὰ τοῦ τύπου διδασκαλία. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν παύομεν, εἰς κάθε περίστασιν, νὰ

συνοδεύωμεν τὴν μνείαν κάθε πολιτικῆς ἡ κοινωνικῆς προσπάθειας μὲ τὴν ἐξήγησιν διὰ τὴν αὐτὴν εἶνε ἡ δὲν εἶνε δημοκρατικὴ. Μόνον ἔτσι, συστηματικῶς, μεθοδικῶς, οὐσιαστικῶς θὰ καταλάβουν ὅλοι οἱ Ἑλληνες ὅτι Δημοκρατία δὲν ὑπάρχει μόνον καὶ μόνον διότι εἰς τὸ Τατοῖ παραθερίζει, ἀντὶ ἐνὸς Βασιλέως, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ζαΐμης. Τὴν δ' εὐθύνην τῆς σχετικῆς δράσεως ἡ ἀδρανεὺς ὑπέχουν οἱ πολιτευόμενοι, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ δημοσιογράφοι. Ἀς τὴν ἀναμετρήσουν καὶ ἂς συμμορφώσουν τὴν δημοσίαν των ζωὴν πρὸς τὴν δημοκρατικὴν των συνείδησιν!

ΤΟ Ἑργατικὸν Κέντρον τῶν Ἀθηνῶν διτύπωσε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πλείστα δσα αἰτήματα. Τὰ σοβαρώτερα ἐξ αὐτῶν εἶνε τὰ φορολογικὰ καὶ τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν ἀνεργίαν. Καὶ τὰ μὲν φορολογικὰ ἀποτελοῦν δλόκληρον πρόγραμμα σοσιαλιστικῆς πολιτικῆς, τὸ ὁποῖον βεβαίως εἰς τὴν Ἑργατικὴν Κέντρον δὲν ἔχουν τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύουν ὡς ἐπιδεκτικὸν κυβερνητικῆς νιοθετήσεως. Ἄλλως τε εἶνε γνωστὴ ἡ δὴλῶσις, ἡ ἐπὶ τῶς ἀναληφθεῖσα ὑποχρέωσις τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ προβῇ εἰς τὴν ἐπιβολὴν νέων φόρων, — ὑποχρέωσις τὴν ὁποίαν πιστεύει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐτήρησεν ἀπὸ διετίας. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἀνεργιακὰ αἰτήματα, θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας ἐξητάσθη ἤδη, καὶ σήμερον ἀκόμη ἐξετάζεται τόσον λεπτομερῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν μας, ὥστε εὐκόλως θὰ ἴδωμεν καὶ οἱ ἀναγνώστες μας καὶ τὸ Ἑργατικὸν Κέντρον ἐπὶ πόσῃ σημασίᾳ αἱ ἀπύσεις μὲς συμφορῶν μὲ τὰς ἰδικὰς του. Ἡ ἰδέα τῶν δημοτικῶν συνοικιῶν ὑπὲρ τῶν ἀνέργων εἶνε συζητήσιμος. Ἡ ἰδέα τῆς ἰδρύσεως Γραφείων ἐξευρέσεως ἐργασίας εἶνε αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἰδικὴ μας. Ἡ ἰδέα τῆς ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἀνέργων ὡς ὑπαλλήλων εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας εἶνε ἐν τινὶ μέτρῳ πραγματοποιήσιμος, ἐφ' ὅσον κενονταὶ θέσεις ἡ δημιουργοῦνται τυχόν νέαι τοιαῦται. Ἡ δ' αὖτὰ ἀπαιτοῦν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἡμῖς ἐπρεσβύναμεν, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἡμεῖς εὐτυχῶς ἂν ἐβλέπαμεν υλοθετούμενον καὶ ὑποστηριζόμενον παρὰ τοῦ Ἑργατικοῦ μας κόσμου.

ΕἶΝΕ ἔξιοι συγχαρητήριον τόσον δὲ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἀβραμᾶς, ὅσον καὶ οἱ εἰς τὰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις ἐκπροσωπῶντες τὴν Πάνου κ. κ. Δροσόπουλος καὶ Μεστρού διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν διεξήχθησαν αὐταὶ πρὸς λύσιν τῶν διαφορῶν σημείων ἐπὶ τῶν ὁποίων διετρεξε διαφάνεια μεταξὺ Κράτους καὶ Ἑταιρείας. Αἱ σχέσεις μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Δημοσίου ἦτο ἀπαράττητον νὰ ἐναρμονισθῶν, ἂν ὅχι δι' ἄλλον λόγον ἀλλὰ τοῦλάχιστον διὰ τὴν μὴ ἐνταθῇ ἡ παρὰ τῶν λαῶν διὰ τοὺς γνωστούς λόγους ἀντιδημοτικὴς τῆς Πάνου. Αὐτὴ ἐνδεδειγμένως ὑποχωρήσεις, καὶ χαίρομεν καὶ τῶν τεχνιτῶν τῶν κατασκευαστῶν ἡλεκτρικῶν εἰδῶν, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου τῆς διανομῆς εἰς τὰς προάστειας, διὰ τὸν προαναγγελλόμενον ὡς προσεχῇ καθόρουσιν τοῦ προγράμματος ἐπεκτασεως τῆς διανομῆς εἰς τὰς μὴ ἐξυπηρετηθείσας ἀκόμη συνοικίας, καὶ διὰ τὴν παραίτησιν τῆς Πάνου ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως περὶ καταβολῆς ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἐνοικίου τῶν ἡλεκτρικῶν γνωμῶν. Ἡ σύμβασις εἰσέρχεται ἤδη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πιστῆς πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ πνευμᾶ τῆς ἐφαρμογῆς, τοῦδ' ὅπερ θὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς δεινοπαθόντας ἀκόμη μέσα εἰς τὸ σκότος ἀλλὰ καὶ ἀκριβοτηρώνοντας τὸ δόλῳ φῶς τῶν Ἀθηναίων.

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΤΑ “ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΕΝΤΡΑ,”

ΠΡΟ δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀναλύων, ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, τὰ λεπτὰ μέτρα διὰ τὴν ὁργάνωσιν τοῦ κατὰ τῆς ἀνεργίας ἀγῶνος, ἐτόνισα τὴν, κατ' ἐμὲ, ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς συστάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνὸς Γραφείου, μίᾳς ὑπηρεσίας προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας, δηλ. τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνης τῆς ὁποίας ἀποκλειστικὸς σκοπὸς θὰ εἶνε ἡ συστηματικὴ καταπολέμησις τῆς ἀνεργίας. Ἡρωτήθην ὅμως πολλαχόθεν πῶς θὰ ἐβλέπα διαρρυθμιζομένη ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον μίαν τοιαύτην ὑπηρεσίαν, τί ἔκτασιν, τί δικαιοδοσίαν, τί εἰδικούς σκοποὺς καὶ ποῖαν τεχνικὴν διαμόρφωσιν θὰ ἀπέδιδε εἰς τὸν ὄργανισμόν αὐτόν. Εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά, τὰ ὁποῖα πιστοποιοῦν τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ποῦ προκαλεῖ ἡ σχετικὴ συζήτησις, ἀπαντᾶ διὰ τοῦ ἐξῆς σχεδίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποκρυσταλλῶναι τὰς ἐπὶ τοῦ προβλήματος σκέψεις μου.

Πάσης βεβαίως συναφοῦς καινοτομίας θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ μία βεβαίως ἔρευνα τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας. Ἐκ τῆς τοιαύτης μελέτης θὰ προέκυπταν μερικὰ δεδομένα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν τοῦ κακοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὰς πιθανότητας καὶ τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀναπτύξεώς του, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτήρα τῶν ἀνέργων, κατὰ πόσον δηλ. οὗτοι εἶνε ἐργάται, μικροεπαγγελματίαι, ὑπάλληλοι, νέοι μὴ ἐργασθέντες ἀκόμη, γυναικες, κλπ., καὶ ὅσον ἀφορᾷ τέλος τὰ κέντρα εἰς τὰ ὁποῖα ἰδίως τὸ κακὸν μαστίζει τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Καὶ ἐπὶ τῶν δεδομένων τούτων θὰ ἐστηρίζετο ὁλόκληρος ὁ σκελετὸς τοῦ ὑπὸ μελέτην ὁργανισμοῦ.

Ἄς κάμωμεν ὅμως πρὸς τὸ παρὸν μερικὰς ὑποθέσεις. Ἄς ὑπολογίσωμεν τὸν σημερινὸν συνολικὸν ἀριθμὸν ἀνέργων μὲς καταμεριζόμενον καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας, καὶ εἰς τοὺς μικροεπαγγελματίαις, καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ εἰς τοὺς νέους τοὺς μὴ ἐργασθέντας ἀκόμη. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ κακοῦ προβλέπεται ἀναλόγως πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Καὶ εἰς τὰ κέντρα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἀνεργία ἰδίως παρατηρεῖται εἶνε τὰ μεγαλοαστικὰ καὶ βιομηχανικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος, δηλ. αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, ὁ Βόλος, τὸ Ἀγρίνιον, ἡ Θεσσαλονίκη, καὶ αἱ Ζέριαι, ἡ Καβάλλα, αἱ Πάτραι, τὸ Ἡράκλειον κλπ. Ἐκεῖνο ποῦ θὰ ἐνδεικνύετο θὰ ἦτο ἡ ἀναλόγως τῆς ἀριθμητικῆς συσσωρεύσεως τῶν ἀνέργων εἰς κάθε κέντρον, σύστασις ἐνὸς γραφείου α', β', γ' τάξεως, μὲ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν ἐν Ἀθῆναις, μὲ γραφεῖα α' τάξεως εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Θεσσαλονικὴν, β' τάξεως εἰς τὸν Βόλον, Καβάλλαν καὶ Πάτραις, καὶ γ' τάξεως εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, καὶ μὲ δικαιοδοσίαν τὴν ἐκδόχουσαν.

Πρώτη φροντίς τῶν γραφείων τούτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπρότεινα νὰ ὀνομασθῶν «ἐργαστήρια κέντρα», θὰ ἦτο ἡ τῆς ρῆσις λεπτομερῶς στατιστικῶν περὶ τῆς ἀνεργίας ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ. Διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν στατιστικῶν τούτων, θὰ ἐπιστοποιεῖτο ὅχι μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέρ-

γων, ὅχι μόνον αἱ διακυμάνσεις τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ ἀνεργία, ἀλλὰ καὶ αἱ διαφοροὶ καὶ ποικίλαι πηγαὶ τῆς, ἡ ἰδιότης τοῦ ἀνέργου, ἡ ἐργατικὴ εὐδότης (ἀν ὑπάρχῃ) τὴν ὁποίαν οὗτος εἶχεν ὅταν εἰργάζετο, ἡ ἡλικία του, τὸ φύλον του κλπ. Ἀλλὰ συγχρόνως, καὶ πάντοτε μὲ ἀνάλογον ἀναλυτικότητα, θὰ συνεκεντρώνοντο εἰς αὐτὰ τὰ γραφεῖα καὶ ἄλλαι στατιστικαί: αἱ τῶν ἐργοδοτῶν, δηλ. τοῦ Κράτους, τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν Τραπεζῶν, τῶν ἐργοστασίων, κλπ., — καθιερούμενης διὰ τοῦ νόμου τῆς ὑποχρεώσεως πάσης δημοσίας ἡ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἐχούσης ἐργατικὴν ἡ ὑπαλληλικὴν προσωπικόν, νὰ ἀνακοινῶν κάθε ἐβδομάδα τὴν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ του.

Ἔτσι θὰ διευκολύνετο καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν δηλώσεων τῶν ἀνέργων, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ κατωτέρω λόγος. Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῆς τῶν ἐργοδοτῶν ὅπως παρέχουν πληροφορίας περὶ τῆς π α ρ ο ὕ σ η ς των καταστάσεως ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικῆς, θὰ ἔπρεπε ἐξ ἴσου ἐπιτακτικὴ νὰ θεσπισθῇ καὶ μία ἄλλη, μ ε λ λ ο ν τ ι κ ῆ ς φ ὁ σ ε ω ς, ὑποχρέωσις τῶν: ἡ τῆς κατ' ἐβδομάδα ἐπίσης ἀνακοινώσεως παρ' αὐτῶν τῆς αὐτοεξιμώσεως τὴν ὁποίαν προϋπολογίζουν ὅτι τὸ προσωπικὸν των πρόκειται νὰ ὑποστῇ, εἴτε εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον, εἴτε — ἐφ' ὅσον τοῦτο προβλέπεται — καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον. Ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ θὰ ἐβάρυνε, βέβαια, πρῶτον πρῶτον τὸ Κράτος, διὰ τὰς δημοσικὰς ἐργας, τοὺς δήμους δ' ἐπίσης καὶ τὰς κοινότητας, διὰ τὰς δημοτικάς καὶ κοινοτικάς ἐργας, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἀρχίσουν ἐκτελούμενα εἰς ὁρισμένας προέσεις, καὶ διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεφύετο ποῖος ἀριθμὸς καὶ ποῖα εἰδικότης ἐργατῶν ἡ ὑπαλλήλων εἶνε ἀνάγκη διατεθῇ, καὶ πόσος χρόνος ἐργασίας τούτων θὰ ἀπαιτηθῇ. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ καταρτίζεσιν πλήρη στατιστικὴν τὴν πρὸς τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, καὶ ὅχι μόνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν στιγμὴν ἀλλὰ — κατὰ προσέγγισιν τοῦλάχιστον — καὶ δι' ἑνα ἱκανὸν μελλοντικὸν χρονικὸν διάστημα.

Ἄλλ' αἱ δηλώσεις ἀνεργίας θὰ πρέπει νὰ ἐξελεγχῶνται. Εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ὅπου παρατηρεῖται ἀνεργία καὶ ὅπου θεσπίζονται μέτρα εὐεργετικά ἢ προστατευτικά ὑπὲρ τῶν ἀνέργων, παρουσιάζονται ὡς τοιοῦτοι καὶ ἀναρίθμητοι εἰς κ ο ν ι κ ο ἱ ἀνέργοι, ποῦ συχνὰ ὑπερβαίνουν κατὰ ποσοστὸν τοὺς πραγματικούς τοιοῦτους. Ἐφ' ὃ καὶ πρέπει νὰ καθορισθῶν σαφῶς ὑπὸ τὸν νομοθέτη αἱ ἰδιότητες εἰς μίαν τὴν ὁποίαν θὰ πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται ὁ δηλούμενος ὡς ἀνεργός, διὰ τὴν θεωρηθῇ πράγματι ὡς τοιοῦτος. Διὰ τὴν ἀνάγκην ὅτι ἐργαζόμενος ἐγγεγραμμένος εἰς συνδικάτον ἡ σωματεῖον, ἡ ἡμερομισθίας ἐργάτης ἢ ἐκτακτὸς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, ἡ ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος ἐργασθεὶς τοῦλάχιστον ἐπὶ ἐξαμηνίαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, ἡ ἐκτακτὸς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ἐργαζόμενος ἐργατὸν (φυσικὰ, κατὰ προτίμησιν ὑπὲρ τῶν νεωτέρων). Ἀναλόγως δ' ἐπίσης τῶν ἀναγκῶν ἡ τῶν βλάβων τοῦ τόπου (καὶ πάλιν δὲ, βεβαίως, ἀναλόγως καὶ τῶν πόρων τοῦ Κράτους), θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συσταθῶν ἐν εἰδικὰ (κρατικά ἢ δημοτικά) β ο η θ η τ ι κ ᾶ σ υ ν ε ρ γ ε ῖ ᾱ, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ κατατάσσονται οἱ πραγματικῶς στενάχωρες ὑπὸ τὴν πίεσιν οἰκονομικῶν βαρὺν ἀνέργοι καὶ τὰ ὁποῖα, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν

ρας ἡ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἡ νέος κατὰ τοῦ 21ου ἔτους ἡ ὅτι πρόκειται — ἀνεξαρτήτως φύλου — περὶ ἀρχηγοῦ τῆς προσπάθειας ἡ στηρίγματος οἰκονομίας ἀπόρου, ἡ τέλος ὅτι μόλις ἀπελύθη τῶν ρητῶν τοῦ στρατοῦ ἡ τοῦ ναυτικοῦ. Ρητῶς δ' ἐξ ἄλλου — καὶ τοῦτο πρὸς σύγχρονον καταπολέμησιν καὶ τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀστυφιλίας — πρέπει νὰ ἀποκλεισται τελείως ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς ἀνέργου παντός ἐγκατεστημένου κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος εἰς τὴν ὑπαίθριον χώραν, διότι ἐκεῖ,

των «εργαστηρίων κέντρων» και υπό την καθοδήγησιν ειδικευμένων ανέργων τεχνιτών, να αναλαμβάνουν την εκτέλεσιν, επέκτασιν ή συμπλήρωσιν έργων κοινής ωφελείας. «Όπως δ'» ορθότατα παρατηρεί εν τῇ «Εστία» της 4ης Αυγούστου ανώνυμος άρθρογράφος, όχι μόνον δι' αυτούς ἀλλ' «Ισως και διά τὸ σύνολον τῶν ὑφισταμένων σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἀνέγνω ἐξασφαλίζει ἐργασίαν ἢ δημιουργία παραγωγικῶν ἐργῶν ἐκτάκτου σοβαρότητος».

Καί τοῦτων μὲν τὸ μέλλον θὰ κατευθύνεται, ἔτσι, πρὸς μίαν ἐιδικὴν ἐργασίαν, δηλ. θὰ ἐπέλθῃ ὅχι μόνον κοινωνικὸν ἀγαθὸν (ἀλλομένης ὑπὲρ αὐτῶν τῆς ἀνεργίας), ἀλλὰ καὶ οἰκονομικόν, (ἀφοῦ ἡ χώρα θὰ πλουτίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐιδικῶν ἐργατῶν τῆς). Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄλλους ἀνέργους, τοὺς δὲ πωδὴ ἡμετέρας, τί θὰ γίνεσθαι; Ποία θὰ εἶνε δηλ. ἡ δευτέρα ἀποστολὴ τῶν «εργαστηρίων κέντρων»;

Σπεύδω ἐν πρώτοις νὰ ἀποκλείσω τὴν ἐλπίδα τῆς ἀνεργίας κοῦ ἐπιδομάτων, τὴν ὅποιαν μερικοὶ σοσιαλιστοὶ κοινωνιολόγοι μὰς συνιοτοῦν. Ἀποτελεῖ τοῦτο μίαν σαφὴ ἐνθάρρυνσιν τῆς δεινῆς καὶ ἀργίας, καὶ μίαν ἔτι καταπληκτικωτέραν παραινῶσιν τῆς προτιμῆσεως ἢν ὀφειλομένη πρὸς τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν, ἀντὶ τῆς ἀνευ ἀνταλλάγματος συντηρήσεως τοῦ ἀνέργου. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσίαν, ὅπου τὰ πάντα ὑφίστανται ἢ θυσιάζονται ὑπὲρ τοῦ ἐργάτου καὶ ὅπου ἐν τοῦτοις ἡ ἀνεργία πλῆττει περὶ τὸ 1 1/2 ἑκατομύριον ἀνθρώπων, ἡ ἰδέα τοῦ ἀνεργιακοῦ ἐπιδοματος ἐγκαταλείπεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. «Εἶνε παράλογον, γράφει εἰς τὴν ρωσικὴν «Τροῦδ» τῆς 18ης Νοεμβρίου 1928 ὁ Ζ. Μόχωφ, τὰ ταμεῖα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων νὰ ἀναμένουν ἐνόντων τοῦ χρυσοῦ τῶν τοῦ ἀνέργου πού θὰ ἔλθουν νὰ ζητήσουν τὸ ἐπιδομά των, χωρὶς νὰ σκέπτονται τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ παραγωγικώτερον τρόπον χρησιμοποίησεως ὧν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων νυν δυνάμεων».

Ἀλλ' ἀποκλειομένου τοῦ ἐπιδοματος, τί θὰ γίνῃ ὑπὲρ ὧν αὐτῶν τῶν ἀνέργων; Πρὶν ἀπ' ὅλα θὰ ἐπαναλάβω ὅτι δὲν μοῦ φαίνεται μακρὰν τῆς πραγματικότητος ἡ γνώμη τοῦ προαναφερθέντος ἀρθρογράφου τῆς «Εστίας», καθ' ἣν καὶ ὅλοι οἱ ἀνέργοι τῆς Ἑλλάδος θὰ ἡμποροῦσαν ἰσως νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἥδη λειτουργούσας ἢ δημιουργηθησομένας χρησιμότητας παραγωγικὰς ἐργασίας. Τοῦτο δὲ δοθέντος ὡς ἀκριβοῦς κατὰ μέγα τοῦλάχιστον μέρος, ἡ ἀποστολὴ τῶν «εργαστηρίων κέντρων» θὰ συνίσταται ἥδη εἰς τὴν ἐξῆς ἐνέργειαν:

1) Ἀπέναντι τῶν ἥδη λειτουργουσῶν καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην ἀπὸ ἐργατικὰς χεῖρας ἐργασιῶν, τὰ «εργαστήρια κέντρα» θὰ προβαίνουν εἰς τὴν ὑπόδειξιν αὐτῆς τῆς ζητήσεως ἐργασίας εἰς τοὺς ἀνέργους, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ αἰρεται τοῦ λοιποῦ πᾶσα κρατικὴ μέριμνα ἐν ἡ περιπτώσει οἱ, ἀνευ ἀποχρῶντος οἰκογενειακοῦ λόγου ἢ παθήσεως, ἀρνηθοῦν νὰ δεχθοῦν τὴν ἐργασίαν ταύτην. Ἐφ' ὃ καὶ θὰ παρὰ κολοῦθον ντὰ ἀπὸ τὰ κέντρα, πρὸς πιστοποίησιν τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀναλήψεως τῆς ὑποδείξεώς εἰς αὐτοὺς ἐργασίας.

2) Ἀπέναντι τῶν προσεχῶς ἀνοιχθησομένων ἐργασιῶν (περὶ τῆς ἐνάρξεως

τῶν ὁποίων, ὡς ἀνέφερα ἐν ἀρχῇ τῆς μελέτης μου, τὰ κέντρα θὰ εἶνε ἐνήμερα), θὰ παρέχεται ἡ σειρὰ πρὸς τὴν ψεῶς τῶν ἀνέργων, ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῆς ἀνεργίας των, τῶν οἰκογενειακῶν των βαρῶν κ. τ. λ.

3) Τέλος δὲ θὰ ἀναφέρεται ἀπὸ τὰ «κέντρα» εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς δήμους, ὁ παρ' ὅλα ταῦτα παραμένον ἐνδεχομένως πλεονάζων ἀριθμὸς ἀνέργων, μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν προέλευσιν, τὴν τυχὸν ἐιδικότητα, τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐργατικότητα, τὴν ἡλικίαν, τὸ φύλον κλπ. τῶν ἀνέργων τούτων. Καὶ ἥδη εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς δήμους θὰ ἀπόκειται νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῆς δημιουργίας νέων ἰσῶν παραγωγικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐργῶν, εἰς τὰ ὅποια οἱ ἀνέργοι οὗτοι θὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἀναλόγως τῶν ἰδιοτήτων των.

Πρὸς συστηματικὴν καὶ ἔγκαιρον καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας ἐν Ἑλλάδι, δὲν βλέπω ἄλλον μέθοδον πλὴν αὐτῆς. Καὶ εἰμαι βέβαιος ὅτι, μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀπαριθμῶσιν ὧν τῶν πολλὰ πλὴν ἐργασιῶν τῶν ὁποίων ἐνδεκνυται ὡς ἀπαραίτητος ἡ εἰς μίαν

ὁργανωμένην ὑπηρεσίαν ἀνάθεσις, θὰ πεισθῇ καὶ ὁ ἀνώνυμος ἀρθρογράφος τῆς «Εστίας» τῆς 4ης Αυγούστου, ὅτι εἶνε ἀδύνατον τόσαι ἀνάγκαι νὰ πληρωθοῦν διὰ τῆς ἀπλῆς ἐγκαταστάσεως «ειδικῶν γραφείων παρὰ τινι τμηματι τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀδραπάνων ἀνταποκριτῶν παρ' ἐκάστη Νομαρχία». Ἡ καταπολέμησις τῆς ἀνεργίας πρέπει νὰ γίνῃ ἐιδικὸν μέλημα ἀριθμοῦ τινος (ὅχι μεγάλου ἄλλως τε) ὑπαλλήλων, ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸ ἀφοσιωμένων καὶ ὅχι παρέργως καὶ ἀστόργως ἀσχολουμένων. Ἡ καταπολέμησις τῆς ἀνεργίας ἔχει ἀνάγκην ὁργανώσεως, μεθόδου, συστήματος. Οἰονόμησιν ἄλλο μέτρον ληφθῇ, — ἐκ τῶν ἐνόντων, — θὰ ἀποβῇ, ὑπὸ τὸν ἐλληνικὸν μάλιστα ἥλιον, ἐμβαλωματικὸν ἡμίμετρον καὶ σπασμωδικὴν προχειρολογία, — καταδικασμένη ὅχι μόνον νὰ μὴν ἐπιτύχῃ τίποτε τὸ θετικὸν κατ' ἀγαθόν, ἀλλὰ καὶ ὡς προχειρολογία συντόμως νὰ παύσῃ ἀσκουμένη.

ΛΕΩΝ ΜΑΚΚΑΣ
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν

ΧΡ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ἐκτεκτὰ Ἀγγλικὰ Ὑφάσματα
Καλλιτεχνικὴ Ἐργασία
ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ, ΑΡΙΘ. 22 Β

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Επιταγαὶ

Συνάλλαγμα

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ἐπὶ 40 ἔτη λειτουργοῦν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Σταδίου

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

“ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ”

ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ

ἐπὶ τῶν ὁδῶν Εὐαγγελιστρίας καὶ
Ντέκας (Πλατεία Μητροπόλεως)

Μέγαρον Κυριακίδου
Μὲ ὅλα τὰ δωμάτια ἐπὶ τῆς
προσόψεως,

ἔκρην περιποίησην καὶ
ΤΙΜΑΣ ΛΟΓΙΚΑΣ

Τὸ κεντρικώτερον Ξενοδοχεῖον
δι' ἐμπόρους

Διευθυντῆς: **Κ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ & ΓΑΛΛΙΚΩΝ

ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

N. Γ. ΣΟΦΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ & ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

(πρώην Υἱὸν Γ. Ἀκριβοῦ)

“Όλα τὰ εἴδη ὑφασμάτων εἰς ἐξαιρετικὰς ποιότητας

καὶ ὠρισμένας τιμὰς

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ καὶ ΛΙΑΝΙΚΗ

Ἀριθ. τηλ. 5—89

Η ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ

Γ.

ΕΝΤΑΥΘΑ εἶνε ἀνάγκη μικρᾶς παρατηρήσεως. Οἱ ἰδιοκτῆται οἰκοπέδων ἐν τῇ κυρίᾳ κέντρῳ τῆς πόλεως, δηλαδή ἐν τῇ ἐμπορικῇ αὐτῆς τμηματι, ἔθεωροῦντο πάντοτε, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀξίας τῶν ἀκινήτων τούτων, ὡς ἐξαιρετικῶς πλούσιοι ἄνθρωποι. Ἐπιρεαζόμενος δὲ τις ἐκ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης καὶ ἐπεκτείνων τὴν σκέψιν εἰς εὐρυτέραν τοῦ πραγματικῶν ἀκτῖνα, θὰ ἤδυνάτο ἰσως νὰ διασχυρισθῇ ὅτι εἰς τὴν ἐξ ἀνεπαρκούς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ χώρου κακὴν ἐξέλιξιν τῆς πρωτευούσης συνετέλεσε καὶ ἡ ἀδιαφορία ἢ καὶ ἀπώτεροι κερδοσκοπικοὶ σκοποὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἦσαν ἱκανοὶ ν' ἀνεγείρουν μεγάλα κτίρια, καὶ ὅτι ἡ ὑποχρεωτικὴ οἰκοδομῆσις θὰ ἐξηγανάκων αὐτοὺς νὰ ἐξέλθουν τῆς οὐδετερότητος. Τὰ ὅρια ὅμως τῆς πραγματικότητος, ἡ ὅποια θὰ ἐδικαιοῦνται τοιαύτην ἐξέλιξιν, ἦσαν λίαν περιορισμένα. Ἐὰν δεχθόμεν τὴν ὑπαρξίν τῶν ἑλαιοτῶν τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς κερδοσκοπίας, τὰ ὅποια βεβαίως δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκλείσωμεν ὁλοσχερῶς, ἡ ἐπίδρασις των δὲν ἤδυνάτο νὰ εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ συγκαταλεχθοῦν ταῦτα μετὰ τῶν κυρίων αἰτίων τῆς κακῆς διαμορφώσεως τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ οἰκόπεδα, ὅν οἱ ἰδιοκτῆται ἤδυνάτο νὰ θεωρηθοῦν ἐξαιρετικῶς πλούσιοι ἄνθρωποι, δὲν ἦσαν τόσο πολλὰ ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῆς πόλεως, ὥστε ἐκ τούτων νὰ ἐξαρτηθῇ ἡ τύχη αὐτῆς, ἀλλ' οὔτε καὶ πάντες οἱ ἰδιοκτῆται τοιούτων κεντρικῶν ἀκινήτων εἶχον τὴν οἰκονομικὴν ἱκανότητα τῆς ἀνεγέρσεως μεγάλων κτιρίων, τὰ ὅποια, πλὴν τοῦ οἰκοπέδου, ἀπῆλθον καὶ ἱκανὸν περιθώριον ρευστοῦ διαθεσίμου χρήματος. Ὁ κύκλος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἡ δράσις τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς κερδοσκοπίας ἤδυνάτο νὰ γίνῃ ἐπαισθητὴ, ἦτο ἐκάστοτε τόσο στενὸς ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύνολον τῆς πόλεως, ὥστε οἱ ἐνδεχόμενοι οἱ τοὶ παράγοντες δὲν πρέπει νὰ συνυπολογισθοῦν μετὰ τῶν σπουδαιωτέρων ἐλατηρίων τῆς ἀνωμαλῶς ἐπεκτάσεως τῆς πρωτευούσης. Ἡ ἀναγκαστικὴ οἰκοδομῆσις βεβαίως θὰ συνετέλῃ εἰς τὴν ἀνεγέρσιν ἐνίων μεγάλων κτιρίων εἰς τὸν ἐμπορικὸν τομέα τῆς πόλεως, ἀλλ' αἱ μεμονωμένα αὐτὰ ἀποδόσεις δὲν θὰ ἔσωζον τὴν κατὰστασιν ἣν ἐδημιουργοῦν αἱ γενικαὶ οἰκονομικαὶ συνθήκαι καὶ τὴν ὅποιαν δὲν ἤδυνάτο νὰ ἀλλοιώσῃ τῶν ὀλίγων πλουσιῶν ἢ συμβολή. Τὸ σύνολον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον δίδει καὶ τὴν γενικὴν μορφήν τῆς, δὲν θὰ ἐβελτιούτο ἐπαισθητῶς.

Αἱ συνθήκαι ὅφ' ἃς ἀνεπτύσσεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους ἐπέβαλλον εἰς τοῦτο ὅπως, ὑποβοηθούσης καὶ τοῦ Δήμου, ἀναμειχθῇ πλέον ἐνεργῶς πρὸς τὴν πληρωσίν τῶν κενῶν εἰς τὰ ὅποια ὠφείλετο ἡ ἄτονος αὐτῆς οἰκοδομῆσις, ὥφ' ὃ ἦτο πασιδηλὸν ὅτι ἡ ἐξάντλησις τῶν προσπαθειῶν εἰς ἀπαγορευτικὰ μόνον μέτρα δὲν ἤδυνάτο νὰ φέρῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Δὲν ἐννοοῦμεν παρεμβάσιν ὑπὸ τὴν μορφήν ἀμέσου χρηματικῆς ἐνισχύσεως, ἡ ὅποια βεβαίως δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ. Ὑπῆρχε τρόπος ἐμμέσου βοηθείας διὰ διὰ ἀφόρων οἰκονομολογικῶν συνδυασμῶν

καὶ ἄλλων εὐκολιῶν καὶ διοικητικῶν ἐνεργειῶν. Ἐγκαιρὸς κρατικὴ παρέμβασις ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην, εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, ἀναμφισβητῶς ἔσωζε τὴν κατὰστασιν, διότι ὅχι μόνον θὰ περιορίζε τὴν ἑκτασιν τῆς πρωτευούσης δι' ὀρισμένην χρονικὴν περίοδον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀπωτέρου μέλλοντος ἀνάπτειν τῆς θὰ ἔδιδεν ὑγιεστέρως κατευθύνσεις καὶ ἰσως-ἰσως θὰ ἐξησφάλιζε ταύτην βάσει ἀρτίου σχεδίου, ὅσον ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπεδιώξαμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν. Εἰς περίπτωσιν τοιαύτης κρατικῆς ἐπεμβάσεως, θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ ἡ παράλληλος ἐφαρμογὴ μέτρων ἀναγκαστικῆς οἰκοδομῆσεως, εἴτε πρὸς πληρῶσιν τῶν κενῶν τοῦ παρελθόντος, εἴτε ἐν συνδυασμῷ πρὸς μελλούσας ἐπεκτάσεις τοῦ σχεδίου, διότι θὰ ὑπῆρχεν ἡ προϋπόθεσις τῆς ἀποδόσεως τῶν μέτρων τούτων. Τότε καὶ τὰ ἀπαγορευτικὰ μέτρα, περὶ ὧν ἐγένετο ἐν τοῖς ἀνωτέρω μυνεία, θὰ εἶχον τὴν πραγματικὴν τὴν ἀξίαν καὶ θὰ συνετέλουν εἰς τὴν ἐπίτευσιν ἀγαθοῦ ἀποτελέσματος. Ἡ κρατικὴ παρέμβασις πρὸς ὅλησιν τῆς κανονικῆς οἰκοδομῆσεως, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως παροχῆς εὐκολιῶν, δὲν ἤδυνάτο νὰ θεωρηθῇ ὡς δευτερευούσης σημασίας ἐνέργεια. Ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο περὶ αὐτῆς τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον τὰ πράγματα ἀπεδείκνυν ὅτι ἡ πόλις ἐξελλίσσετο σχεδὸν εἰς χωρίον, ἐφ' ὅσον ἦσαν γνωστὰ τὰ σπουδαιότερα ἐλατήρια τῆς κατὰστάσεως ταύτης, ἐκ τῆς ὁποίας ἐδυσχεραίνετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθ' ἑκάστην ἡ ἐπὶ πλείους σπουδαιότητα προβλημάτων ὁμαδικῆς καὶ ἀτομικῆς ὑγιεινῆς, συγκοινωνίας, οἰκονομίας τοῦ συνόλου κλπ. κλπ., ἡ κρατικὴ παρέμβασις ἔδει νὰ θεωρηθῇ ζήτημα μενίστης κοινωνικῆς σημασίας.

Τὸ Κράτος, μόνον κατὰ τὴν ὁδεῖαν περίοδον τῆς κρίσεως τῆς στέγης ἐπενέβη ὑπὲρ τῆς οἰκοδομῆσεως ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς παροχῆς οἰκονομικῶν τινῶν εὐκολιῶν. Καίτοι ἡ ἐπέμβασις ὑπῆρξεν ὀλιγογρόνιος καὶ λίαν φειδωλὴ, ἐν τούτοις ἔχεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Κατὰ τὴν τηρηθεῖσαν στατιστικὴν, ἡ ὅποια δὲν ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἀκριβὴς καὶ λεπτολόγος ἀλλὰ πάντως εἶνε ἐνδεικτικὴ τῶν γενικῶν γραμμῶν τῆς οἰκοδομικῆς κινήσεως, κατὰ τὰ ἔτη 1924 καὶ 1926, ὅποτε τὸ μέτρον τῶν εὐκολιῶν εὐρίσκετο ἐν τῇ μεγίστῃ του ἀποδόσει, ἡ αὐξήσις τοῦ ὅγκου τῶν οἰκοδομῶν ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ὑπῆρξε κατὰ 120 περίπου ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν μεγαλειτέρας, ἦτοι ὑπερπλάσια, τῆς μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ μέτρου περιόδου καὶ ἐφαρμογῆς αὐτοῦ. Ἡ αὐξήσις αὕτη τῆς οἰκοδομικῆς κινήσεως δὲν ἦτο βεβαίως ἀμέτοχος καὶ μεγάλων κερδοσκοπικῶν βλέψεων, λόγῳ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐνοικιοστατοῦ. Τούτου μὴ ὑπάρχοντος, ἡ ἀνο αὐξήσις θὰ ἦτο πιθανῶς μικρότερα, ἀλλὰ πάντως θὰ ὑπῆρχε σημαντικὴ αὐξήσις τοῦ ὅγκου τῆς οἰκοδομῆς. Καὶ ἄλλαι τινὲς μεμονωμένα περιπτώσεις παροχῆς παρεμμένων εὐκολιῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀποδεικνύουν ὅτι αὐτὰ ἔχουν πάντοτε ἔμμεσον εὐνοϊκὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ ὅγκου τῆς οἰκοδο-

μῆς. Ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς καείσης ζωῆς Θεοπόλεως, παρὰ τὴν κεντρικότητα τῆς θέσεως αὐτῆς, παρὰ τὴν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς εὐμενέας ὁρους ἀγορᾶν τῶν οἰκοπέδων ὑπὸ ἀγοραστῶν μὴ παλαιῶν ἰδιοκτητῶν, δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο τόσο ταχεῖα, ἀνευ τῆς παροχῆς τοιούτων εὐκολιῶν. Εὐνόητον λοιπὸν εἶνε πόσον θὰ ἐκέρδιζεν ἡ πρωτεύουσα ὡς πόλις, ἐὰν εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν οἰκονομικῆς ἀμαλότητος παρεῖχοντο πολὺ εὐρύτεραι εὐκολαί εἰς τοὺς κτίζοντας, ὑπὸ ὀρισμένα περιοριστικὰ μέτρα ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν θέσιν τῶν οἰκοδομῶν.

Ἐρχόμεθα εἰς τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, εἰς τὴν παροῦσαν στιγμὴν. Τὸ παρελθὸν ἐκληρονόμησε λίαν ἀνώμαλον κατὰστασιν πόλεως, κυρίως λόγῳ ἀτόμου, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω, οἰκοδομικῆς κινήσεως, ἥς τὰ πρωτεύοντα ἐλατήρια ἦσαν φύσεως οἰκονομικῆς. Αἱ δυσμενέες μεταπολεμικαὶ οἰκονομικαὶ συνθήκαι, ἡ κρίσις τῆς στέγης καὶ ἡ στέγας τῶν προσφύγων, ὑποβοηθούτων καὶ δευτερευόντων τινῶν παραγόντων, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνάπτειν τῶν συγκοινωνιῶν, ὥθησαν τὴν κατὰστασιν ταύτην σχεδὸν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Διερωτώμεθα, ἂν ἐπιβαλλόμενον σήμερον τὸ μέτρον τῆς ἀναγκαστικῆς οἰκοδομῆσεως θὰ ἔσωζε τὴν κατὰστασιν.

Ἐν πρώτοις δέον νὰ ἐξετασθῇ ἡ δυνατότης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνω μέτρου καὶ ἀκολουθῶς τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ ταύτης ἀποτελέσματα.

Ὡς καὶ προηγουμένως ἐλέγχθη, ἡ ὑποχρεωτικὴ οἰκοδομῆσις ἔχει ὡς προϋπόθεσιν εὐνοϊκὸν οἰκονομικὸν περιβάλλον. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶνε ἀσφαλῶς δυσμενεσττέρα ἢ ἄλλοτε ἀπὸ ἀπόψεως οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων, δηλαδή ἀνεγέρσεως μεγάλων κτιρίων, πολυκατοικιῶν κλπ. Ἡ ἔλλειψις διαθεσίμων διὰ τοιαύτας ἐπιχειρήσεις κεφαλαίων εἶνε πολλὴ πεισιώτερον ἢ προπολεμικῶς αἰσθητὴ, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἔχουν πολλαπλασιασθῇ αἱ ἀνάγκαι χρησιμοποίησεως αὐτῶν τῶν ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας καὶ δι' ἄλλους παραγωγικοὺς σκοποὺς. Ἐπὶ πλέον, τὸ κεφάλαιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐδραμεύετο σήμερον εἰς μεγάλα κτίρια, ἤθελεν ἀντιμετωπίσει μεγαλειτέρας ἢ προπολεμικῶς φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις, ἐπιβαρύνσεις ὑπὲρ τῆς πόλεως δυσαναλόγως μεγάλας ἐν σκέσει πρὸς τὸ ἐξ αὐτῶν ἀποτέλεσμα, λόγῳ τῆς ἀδικαιολογητοῦ ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ ἐκτάσεως αὐτῆς, προτιοῦσαν μείωσιν τῶν σημερινῶν ἐνοικίων καὶ ἐνδεχομένως μελλοντικὰς ζητίας διὰ διαφόρους λόγους ἀναγκασμένους εἰς τὸν πληθωρισμὸν τῶν ἀστυκῶν ἀκινήτων καὶ τὴν προσδοκώμενην βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῶν τόπου. Ὑπὸ τοιούτων ὁρους, καὶ ὑπάρχοντα τυχὸν μεγάλα κεφάλαια, δυνάμενα νὰ τοποθετηθοῦν εἰς οἰκοδομικὰς ἐπιχειρήσεις, δυσκόλως θὰ προσελκύοντο ὑπ' αὐτῶν.

Ἀνάλογα πρὸς τὰ ἀνωτέρω θὰ ἤδυνάτο νὰ λεχθοῦν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ἐνίσχυσιν τοῦ μικροῦ κεφαλαίου εἰς δανείων πρὸς ἀνέγερσιν μεγάλων οἰκοδομῶν. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶνε δυσμενεσττέρα τῆς προπολεμικῆς, ἡ ὁποία οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀπολύτως εὐνοϊκὴ ὡς πρὸς τὴν παροχὴν δανείων ὑπὸ ἐξαιρετικῶς εὐμενέας ὁρους δι' ἐνίσχυσιν τῆς οἰκοδομῆσεως.

Οὕτω λοιπὸν, ἡ παρούσα περίοδος ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀποψεως εἶνε ὀλιγώτερον κατάλληλος τῆς προπολεμικῆς πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ μέτρου τῆς ἀναγκαστικῆς οἰκοδομῆσεως. Εἴπομεν ὅτι θὰ ἐξετάσωμεν καὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἀποτελέσματα τῆς ὑποχρεωτικῆς οἰκοδομῆ-

Ὁ Γάλλος δικηγόρος κ. Έρν. Λεμονόν ε-
καμε μακρὰν ἀνακοίνωσιν, κατὰ τὴν τελει-
ταίαν συνεδρίασιν τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν
περὶ τοῦ φασιστικοῦ συνδικαλισμοῦ. Ἐτί-
μωσαν ἰδιαιτέρως διὰ ἡ κεντρικὴ ἰδέα τῆς ἀ-
γνώσεως ταύτης εἶνε ἡ τῆς στενῆς συνε-
ργασίας τῶν τάξεων, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς
μεταξὺ τῶν τάξεων πάλης. Μετὰ δὲ τὴν ἀνα-
λυσιν τῶν νόμων τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1927 καὶ
τῆς 21ῆς Ἀπριλίου 1927, καὶ τῶν λοιπῶν
μερειῶν τῆς ὁργανώσεως τῶν νέων συμ-
ποσίων, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἐναρμονίζονται τὰ
συμφέροντα τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας
ὁ Γάλλος νομομαθὴς ἐξέφρασε τὴν γνώμην
ὅτι ὁ θεσμὸς ἀπέδωκεν ἥδη ἀγαθὰ ἀποτε-
σματα, ἐφ' ὅσον ἤδη συνήφθησαν πλείους
συλλογικαὶ συμβάσεις ἐργασίας, συνολικῶς
θεοίσα μεταξὺ ἐργατικῶν καὶ ἐργοδοτικῶν
συνδικατίων. Καταλήγων δ' ὁ κ. Λεμονόν
παρετήρησεν ὅτι ὁ συνδικαλισμὸς δὴ πο-
τε ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τῶν ἐφορμητικῶν βάσεων
τοῦ φασιστικοῦ κράτους, ἀλλὰ καὶ κατεπι-
νευὶ τὸσον τὴν οἰκονομικὴν ὁσὸν καὶ τὴν π-
λιτικὴν ζωὴν τῆς Ἰταλίας. Πράγματι,
ἐθνικὰ νοσηροσπονδίαζα εἶνε ἐκείναι ἀφίνε-
κατὰ τὸν νόμον τῆς 17ῆς Μαΐου 1928 πρὸς
μεταρρυθμίσεως τῆς πολιτικῆς ἀντιπρο-
πέσεως, προτείνοντες εἰς τὸ Μέγα φασιστικὸν
Συμβούλιον τοὺς βουλευτάς τοὺς ὁποίους
μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ συλλογικοῦ συ-
ρρωσίν, τὸ Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ στεί-
λῃ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήμα-
τι, τὸ Ἰταλικὸν Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῆς
Συμπεριπέρας, δημοσιεύει ἐπίσης ἀξιόλο-
γὴ μελέτη καὶ εἰς τὸν τελευταῖον τόμον
ἀδελφικοῦς Ἐπεθεωρήσεως τῆς Ἐργασίας
(Ἰούλιος 1930), ὑπὸ τοῦ κ. Οὐλόριου Ἀ-

Η ΝΟΘΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Η ΓΝΗΣΙΟΤΗΣ των τροφών άποτε-
λει όμολογουμένως στοιχειώδη
υγιεινολογικόν κανόνα δια την ευεξίαν
του σώματος. Είνε επιστημονική αλή-
θεια, ότι ή ποιότης των τροφίμων έν-
ασκει κρίσιμον επίδρασιν, όχι μόνον
επί της υγείας των ατόμων, αλλά και
επί του χαρακτήρος αυτών.

Δυστυχώς διά τόν "Έλληνα, ζήτημα
ποιότητος δέν ύπήρξε ποτέ εις τό κε-
φάλαιον της διαίτητικής. Αί περί διαί-
της συνταγής και οι άφορισμοί της
"Έλληνιδος Ιατρού κ." "Αννας Καταίγρα,
πού έδημοσιεύθησαν έν συνεχεία πρό
τινος εις ήμερησίαν έφημερίαν, ήνοι-
ξαν επίκαιρον δημοσίαν συζήτησιν
διά την ώφελιμότητα ή βλαβερότητα
των τροφών, πού εισάγονται εις τόν όρ-
γανισμόν μας. Αυτό ήταν όλον. Αί
τροφάι πού όρίζει ή διαίτητική υγιει-
νολογία, άν είναι νοθευμένα ή γνήσια,
αυτό δέν θίγεται καθόλου.

Ό γνωστός "Έλληνας ήθικοφιλόσοφος
κ. Π. Δρακούλης, εις τό άριστον και
μοναδικόν περιοδικόν του ή "Έρευνα",
δυστυχώς πρό πολλού έκλείψαν, έδι-
δασκεν ότι ή ποιότης και όχι ή ποσό-
της είναι εκείνο πού πρέπει νά αναζη-
τούν και νά επιδιώκουν οι Νεοέλλη-
νες εις όλα τά βιολογικά στάδια της
ζωής.

Εις τό κεφάλαιον της επιλογής των
τροφών, ό "Έλληνας δέν απέδωκε ποτέ
πολλήν προσοχήν. Όλίγα γνωστά χόρ-
τα, ή κλασική έληά και ή ιδιότυπος
ρετσίνα, ως ποτόν, συνεπλήρωναν, ως
χθές, τό μενού του.

Η φρουτοφαγία έθεωρήθη ως μία
πολυτέλεια, διά τας μεγάλας τουλάχισ-
στον μάζας του λαού. Και δι' αυτό
ίσως ή έλλειψις έπαρκούς ένδιαφέρον-
τος δέν επέτρεψε την βελτίωσιν και τόν
έξευγενισμόν των έλληνικών καρπών,
ένω ή έλληνική γή πληροί, υπό έπι-
ψιν χημικής συνθέσεως, όλους τούς ευ-
νοϊκούς όρους της καλής καλλιερ-
γείας.

Μετά την γενικήν άναστάτωση έκ
του μεγάλου πολέμου, λόγω των δια-
φόρων κοινωνικών και βιοτικών μεταλ-
λαγών, ή ζωή του "Έλληνος, μέ την
σειράν της, ύπέστη κάποιαν φυσιογνω-
σικήν εξέλιξιν. Τό μενού εξέλιχθη εις
ποσότητα και εις άριθμητικήν τώνων. Η
άνατολική περί τας τροφάς εύρε-
σιτεχνία και ή όνομαστή άσιατική τρυ-
φή, έπιτρεψαν όπωσδήποτε την έλλη-
νικήν διαίτητικήν διανομήν, ως έκ τό
συγχρωτισμού των προσφύγων. Η έλ-
ληνική μαγειρική άνευρε και αυτή νέ-
ους όρίζοντας, μέσα εις την εύώδη ά-
πόνοιαν του άνατολικού έδεσματολο-
γίου.

Άλλ' ή πρόσδος αυτή, άν πρέπει νά
ονομασθής πρόσδος, δέν έχειραγωγήθη
καταλλήλως. Τό Κράτος ήσυχόθη νά
έξασφαλίση τό ποσόν μόνον της έθνικής
τροφής, όσον τό επέτρεπον οι ιδιαιτε-
ροι δημοσιονομικοί όροι έν ήθελική
οικονομία. Η ποιότης ήγνοήθη συστη-
ματικώς. "Αν δέν δύναται νά λεχθί,
ότι ή άγορανομία πολιτική μας είναι
έμβουλόδικη, δέν ήμπορεί όμως νά ύπο-
στηρικθί και ότι είναι έπαρκώς συγχρο-
νισμένη.

Τό ζήτημα των υγιεινών τροφών δέν
άπετέλεσεν άντιλαμβανόμενον μερίμνης της
άγορανομίας, εξαράσει του άρτου. Ά-
πέκλινεν ή δράσις της πάντοτε εις τό
νά διαφυλαχθί ή δεκάρα του πτωχού,
διά της μεθόδου των διατιμήσεων. Η
νοθεία όμως άπέμεινε άκαταδίωκτος.

"Εστσε πανταχού του Κράτους τά
συμμεγεία της και έτελειοποίησε την
βιομηχανοποίησιν πάντων των εισαγο-
μένων εις τόν έλληνικόν στόμαχον βρω-
σίμων, ως άν έπρόκειτο περί στομά-
χου στρουθοκαμήλου.

Τό βούτυρον, τό γάλα, τό γιαούρτι,
τό λάδι, τό κρασί, χωρίς νά αναφέρω
τό κεφαλαϊωδέστρον, τό ψωμί, άπέτέ-
λεσαν κλάδον βιομηχανίας. Τά ψάρια,
τά φρούτα, και τά προϊόντα της ζαχα-
ροπλαστικής άπέτέλεσαν κίνδυνον διά
την υγείαν ή διά τό... πορτοφόλι.

Η άρσις των διατιμήσεων έχει σχέ-
σιν και μέ την ποιότητα των τροφίμων.
Έκτός από την άκώλυτον πλέον έλευ-
θερίαν εις άφάστους έμπορικούς έλιγ-
μούς, όπου άδιαφιλονικήτως οι ήμέτε-
ροι είναι ρεκόρδμεν του κόσμου, ή άρ-
σις των διατιμήσεων άνοίγει εύρύ στά-
διον συναγωνισμού εις τό κεφάλαιον
της νοθεύσεως των προϊόντων. Και ή
άποχαλίνωσις αυτή, πού λέγεται αίσ-
χροκέρδεια, ως ποινικός όρος, πού έχει
την άφορμήν της από την άρσιν των δι-
ατιμήσεων, έν τη εξέλιξει της συναντά-
ται μέ την έλλην, την φικισιόωμένην
δίδυμον άδελφήν της, την νοθείαν. Και
αί δύο δε μαζί άπεργάζονται έκ του ά-
σφαλούς την δυστυχίαν του λαού.

"Ο,τι ήμπορεί νά νοθευθί, είναι σπάνι-
ον πράγμα νά μείνι άνόθευτον. Τό έ-
γνωρίσαμεν έκ πικράς πείρας. Μετά
την άρσιν των διατιμήσεων, τό γάλα
ήρσισε νά πωλήται από 5 δραχμάς κατ'
όκάν μέχρι 12, άναλόγως του νερώ-
ματος και άποβουτυρώματος.

Άφίνω την μακράν σειράν των ένδι-
αισίων τροφίμων, πού δέν σεβεται
ποτέ ή εύρεσιτεχνία του "Έλληνος, και
φθάνω εις τά βούτυρα. Τό πρωϊνό φρέ-
σκο βούτυρο, πού σερβιρείται, όρθρον
βαθός, από τούς γνωστούς δλονυκτί-
ους κρύγτας, διαρκώς ύποτιμάται,
φαμπικάρεται μέ τόση δεξιοτεχνία,
μέ νερό, κόλλα και μαργαρίνη, ώστε
συμφέρι νά πωλήται, μέ την κατάλ-
ληλον παρέμβασιν του πάγου, όλιγώ-
τερον των 75 δραχμών κατ' όκάν. Κρέ-
μα γλωϊώδης και άσμος. Επίσης τά
θοσάκια και μακεδονικά βούτυρα.
Από 125 δραχμάς κατήντησε τά πριν
καλά αυτά προϊόντα νά ύποστούν την
σπουδαίαν διαδοικτικήν ύποτίμησιν εις
76 μίον δραχμάς κατ' όκάν. Σήμε-
ρον δίως δέν τρώγονται.

Τό λυωμένο βούτυρο πωλείται σήμε-
ρον 90 — 92 δραχμάς κατ' όκάν. Δια-
φημίζεται ως άνών άγγελάδος. πράγ-
ματι δίως άποτελείται από διάφορα
μίγματα. φαμπικαρισμένα εις διαφό-
ρους άθηνάκας συνολικάς. από ταγ-
γιασμένα έλαια, γυλόν από ίνδοκάρυ-
δα και λίπη, από κάθε ζωντανό ή ψό-
φιο μηρυκαστικόν και από άμφιβόλους
άμερικανικούς γημικοφυτικούς ούσας.

Δοκιμάστε το στ' αυγά, στα μακα-
ρόνια ή στο πιλάφι και έλατε, άν σας
μεινι διάθεσις, νά συζητήσωμεν, άν
βάσις του μύνηματος αυτού τέλος πάν-
των είναι τό νόλα.

Τό όνιό σιθιειανό βούτυρο, πού σή-
μερον δέν ένοηται και τόσον παρθε-
νικόν από τόν τόπον της παραγωγής
του, ύφισταν νέναν. διπλήν νοθείαν,
μόλις άντικρύσει την έλληνικήν άγο-
ράν. Τά ένουστάσια του Ροιδ και πού
άλλου, δέν έεύονται, έπιμελούνται συν-
τάμως την κατάλληλον βιομηχανοποι-
ήσιν του, νάσιν της θήνηςας.

Τό γιαούρτι, εκτός εκείνων πού πω-
λούνται εις ώρισμένα κέντρα, είναι κα-

τά κανόνα άποβουτυρωμένον και ύδα-
ρές, όταν δέν περιέχει συγκολλητικούς
ξένους ούσας. Τό γιαούρτι σακκούλας
εις όλα τά τυροπωλεία της όδοϋ Εϋ-
ριπίδου και Σοφοκλέους έμπεριέχει
γενναίαν μίξιν άλεύρου, άν μή τινος
άλλης κόνεως.

Τό λάδι, ή έθνική μας αυτή λιπαρά
τροφή, μετά την άρσιν του φόρου έξα-
γωγής, άρχίζει νά γίνεται κατάλλη-
λον μόνον διά κανδήλες. Ό βαθμός
της όξύτητος άνέρχεται εις άσύλλη-
πτα ύψη. Τό βρώσιμον λάδι φτερουγίζει
πλέον προς την Άμερικήν και έρωτο-
τροπεί μέ τά δολλάρια.

Ψάρια άκούς και ψάρια δέν άπο-
λαμβάνει, άγαθή Ρωμή. Γόβες σπαρ-
ταριστές 36 δραχμές ή όκά!

Τόλμησε νά τες άγοράσης! Θά τες
βρής άγνώριστες, όταν τες πιάς σπίτι
σου. Με άσύλληπτον ταχύτητα ό ψα-
ράς—νέος Μπόσκας, άρπάζει τη χάρι-
την σακκούλας και βάσιντας χέρι στό
π ρ α μ μ α, άνασύρει ταχύτατα και
μεθοδικά από τά βάθη του πανεριοϋ
του, θαμμένους βρωμερούς φακίους
των ψαριών, ένω τά όλίγα φρέσκα
της μόστρας, κατά τό ζύγισμα, ξεγλυ-
στούν, χωρίς νάνα και χέλια, στό μυ-
στηριώδες πανέρι, διά την νέαν ευτρό-
σωπον εμφάνισιν του έμπορευματος.

Τά φρούτα, πού ήμπορεί νά άγορά-
ζι ή λαός, είναι τελείως άγλυκα, σκα-
ληκόβρωτα και κάποτε προσβεβλημέ-
να από διαφόρους φυτοπαθολογικάς
άσθενείας.

Άλλ' άν ό κατήφορος προς την
νοθείαν έχει περιλήψει κάθε φαγώσι-
μον, έντοπίας ή ξένης προελεύσεως, ό-
ταν και όπου δέν χωρεί τοιαύτη, ανα-
ζητείται και άνευρίσκεται ή όγδωή
ποιότης του προϊόντος δια την κατα-
νάλωσιν. "Οπου δέν χωρεί και ή έμ-
μεσος αυτή νοθεία, τίθενται εις ένέρ-
γειαν τά δεξιοτεχνικά λιποβαρή ζυγι-
σματα, τά περίφημα κ α τ α κ ά θ ι α
της σακκούλας στά φρούτα και χιλίων
ειδών νεοελληνικά κόλλα.

Η άγορανομία έχει στοιχειώδες κα-
θήκον και δύναται νά έγκαταλείψι
σύστημα έπαγρυπνήσεως άποτελεσματι-
κής επί των διαφόρων φάσεων της νο-
θείας. Ό σιδηρός Υπουργός των Έ-
σωτερικών, πού τούσάκις άπέδειξε, ότι
και θέλησιν ισχυράν έχει και πυγμήν,
ας μελετήσιν τό ζήτημα, και είμαι βέ-
βαιος ότι θά εύρη τρόπον, ιδιικής του
έμπνεύσεως, διά την άμυναν κατά της
λερναίας ύδρας των νοθειών.

Πριν από τά έθνικά μελοδράματα
και τά συγχρονισμένα θέατρα, πριν
και από αυτά τά δροσερά πάρκα —
πνεύμονας — και τά καλλιμάρμαρα πε-
ριφράγματά των, φρονώ ότι τό Κρά-
τος πρέπει μαζί μέ την ύποκλεπτομένην
δεκάρα του πτωχού λαού, νά περι-
φρουρήσιν και την πολύτιμον υγείαν
του συνόλου, διά της άγρίας καταπο-
λεμήσεως της νοθείας.

Η συλλογική υγεία δέν έξαρτάται
μόνον από τό σκέπασμα των άκαλύ-
πτων ρευμάτων και την έξυγίανσιν των
έλειογενών και νοσώδων μερών της
πόλεως. Και αυτή άκόμη ή άμεσος κα-
τασκευή των ύπονόμων, διά την όποιαν
συμφωνούμεν όλοι, δέν ήμπορεί νά θεω-
ρηθί ως μοναδική πανάκεια.

Αί διαίτητικαί ξε άλλου συνταγαι
των υγιεινολόγων, χωρίς την περιστο-
λήν της όλοϋν έξαπλουμένης, λόγω
της άτυχωρήσις, νοθείας, προφανώς
δέν ώφελοϋν εις τίποτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ

Τέως Δημοτικός Σύμβουλος Άθηναίων

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΠΟΡΑΝ

ΤΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΩΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ γεωργία κατ' έτος προ-
φέρει εις τόν βωμόν των διαφόρων
παρυσίων, έκ τό προς σποράν φυλαττο-
μένου σπόρου δημητριακών, όχι όλίγα έ-
κατομύρια δρχμών άτινα έξατμίζονται
ούτω χωρίς καλώς καλώς νά τό άντιλη-
φώμεν, διά τόν άπλούστατον λόγον, ότι
ή ζήμια καταμερίζεται εις πολλούς (εις
όλον τόν γεωργικόν πληθυσμόν ήτοι 600.000
οικογενείας ή 3.000.000 — 4.000.000 ά-
τομα), τό ποσοστόν άρχ έπιβρύνσεως έ-
κάστου είναι έλάχιστον και περνά άπρακ-
τήρητον. Έάν όμως λάβωμεν ύπ' όψιν μας,
ότι κατ' έτος σπείρονται έν "Ελλάδι, μόνον
εις ότον, περί τά 5.000.000 στρέμματα
μέ μέσον όρον άναλόγως σπόρου κατά
στρέμμα 10 οκάδων, έχομεν άμέσως τό
ποσόν των 50.000.000 οκάδων σίτου όπερ
κρταίται κατ' έτος διά σποράν. Έκ τού-
του έν ποσοστόν 20 % μόνον έν ύπολο-
γίσωμεν ότι καταστρέφεται κατά τό θέρος
υπό τών διαφόρων έντόμων, (ποσοστόν ό-
περ κατά την γνώμην μας είναι έλάχιστον
διά τόν τόπον μας, όπου άφ' ενός μέν αί
κλιματολογικά συνθήκαι εύνοούν τά μέγι-
στα τόν πολλαπλασιασμόν των παρυσίων
τούτων, άφ' έτέρου δέ οϋδέν προφυλακτι-
κόν μέτρον λαμβάνεται υπό των γεωργών
μας) ή προξενουμένη ζήμια άνέρχεται κατ'
έτος εις 10.000.000 οκάδας σίτου ήτοι πε-
ρί τά 50.000.000 δρχμών έν δέ προσθέ-
σωμεν και την άνάλογον ζήμιαν την προ-
ξενουμένην εις τόν σπόρον κριθής και βρώ-
μης ήτοι άλλα 20.000.000 δρχμών, έ-
χομεν άμέσως μέ τούς μετριοτέρους ύπο-
λογισμούς συνολικήν ζήμιαν 70.000.000
δρχμών, ήν ύρίσεται κατ' έτος ή γεωρ-
γία μας, και ήτις περνά άπρακτήρητος δι'
ους λόγους έξεβέσμεν άνωτέρω, διά τόν
όποιον κανείς δέν συγκινείται και οϋδέν
μέτρον λαμβάνεται, διά τόν μετριασμόν
της τουλάχιστον, και ένω φωνακούμεν
πολλάκις και σπεύδομεν νά λάβωμεν μέ-
τρα, σπασμωδικά και της στιγμής δυστυ-
χώς πάντοτε, διά τόν μικροτέρα ζήμιας
χώς πάντοτε, διά τόν μικροτέρα ζήμιας
γίχιν από πλημύρους ή χιλιάζιν κλπ. Τού-
το δέ διά τόν άπλούστατον λόγον ότι αυ-
τά, βρύνουσι συνήθως μέαν περιωρισμέ-
νην περιφέρειαν, έν περιωρισμένον άριθ-
μόν ατόμων, γίνονται περισσότερο αίσθη-
ταί.

Δέν θέλω νά είπω μέ τούτο ότι πρέπει
νά πρκαμελούμεν τας ζήμιας ταύτας άλλ'
άφ' έτέρου δέν νομίζω ότι πρέπει νά άφί-
νωμεν τόν γεωργικόν κόσμον εις τό σκότος,
άκούμενοι μόνον νά έρχώμεθα επίκουροι
εις ότα ύποπίπτουν εις την άντίληψιν του
και όταν ζητήσει την έπέμβασιν του επί-
στήμονος μόνος του. Κατ' αυτόν τόν τρό-
πον ένεργούντες θά έρχώμεθα πάντοτε με-
τά μέγαν τελείαν καταστροφήν, γνωστό

όντος ότι ό γεωργός τότε μόνον συγκινεί-
ται και ζητεί βοήθειαν, όταν τό προϊόν
του χάνεται τελείως. Η μερική ζήμια συ-
νήθως περνά άπρακτήρητος δι' αυτόν, ή
αποδίδεται εις φυσικούς λόγους και συχνό-
τερα εις την τύχην. Δυνάμεθα νά αναφέ-
ρωμεν μυρία όσα παραδείγματα παθήσεων
φυτών άτινες από έτών ύφίστανται και
προξενούν ζήμιας, άλλ' οϋδείς γίνεται λό-
γος περί τούτων, και μόνον όταν λαμβά-
νουν διαστάσεις καταστρεπτικάς άκούονται
κραυγαί άπελπισίας από τούς γεωργούς.

Ούτω ή σκωρίασις των σιτηρών κατ' έ-
τος έπιφέρει καταστροφάς, ίδίως εις την
Θεσσαλίαν, καταστρεφός άτινες άπασσι
φορτώνονται εις τόν λίβαν, και ούτω κα-
τά κανόνα την μέν άνοιξιν μέξ έξαγγέλλουν
λαμπρές έσοδείας μετά τινά δέ καιρόν την
καταστροφήν λόγω του λιβός, ένφ, κατ'
την γνώμην μας, πολύ περισσότερο πταίει
ή σκωρίασις.

Έπεδν όμως, έπειδή τό κακόν έγε-
νεύθη λόγω των συνεχών βροχών κατά
την άνοιξιν, ή σκωρίασις έγένετο περισσό-
τερον άντιληπτή, ήρχισαν αί κραυγαί, και
άπεφασίσθη τί νομίζετε; έν αί πληροπο-
ρίαι μας είναι άκριβείς, ή άποστολή ειδι-
κού εις τό έξωτερικόν, προς μελέτην του
ζήτηματος της σκωρίασεως. Άλλ' ή σκω-
ρίασις, δυστυχώς, είναι άρκετά παλαιά ά-
σθένεια, άρκετά μελετητέα, τά δέ μέτρα
διά την περιστολήν του κακού, άρκετά
γνωστά (θεραπευτικά τοιαύτα είναι γνω-
στόν ότι δέν ύπάρχουν). Χρειάζεται όθεν
μέλλον ένεργεία και έρκρημογή, οϋχι δέ με-
λέτη και άπρακτολογία.

Τό αυτό συνέβη και μέ την ψωρίασιν
των έλαιοδένδρων εις τας Μίσσας, μέ την
κρυφοξήραν των έσπεριδοειδών Κρήτης κτλ.
Τό αυτό ή ά συμβή και μέ τας ένκαποθη-
κευμένα δημητριακά έρέτες, όπου, λόγω
της έπικρατήσεως ύγρασίας κατά την
συγκομιδήν ήτις άφ' ενός μέν έπιφέρει ζύ-
μωσιν (άνάμω) άφ' έτέρου δέ εύνοεί την
άνάπτυξιν των παρυσίων, και λόγω της
συγκεντρώσεως μεγάλων ποσότητων σπό-
ρων εις τας άποθήκας, αί ζήμια θά γίνον-
ται περισσότερο άντιληπταί.

Αυτή είναι ή πραγματική ειδική της
γεωργίας μας εις τό κεφαλαϊωδες ζήτημα
της προστασίας των καλλιεργειών από
τούς διαφόρους έχθρούς άτινες τας μαστί-
ζουν κατ' έτος. Οϋδέν σχεδόν προληπτικόν
μέτρον λαμβάνεται, εκτός διά τας κοινάς
πυθίσσεις τόν περινόστοπον, τού όντος της έμ-
πλου, την άκρίδα, και τόν δάκον έν μέρει.

Όλοι οι άλλοι έχθροί τών φυτών, είτε
μύκητες είτε είτε έντομα είτε ζιζάνια, ά-
μύκητες είτε άνανόκλητοι μέχρως ότου συμπλη-
ρώσουν τό φθοροποιόν έργον των.

Ούτω και διά την διατήρησιν της σπο-
ράς κατ' τό θέρος έν καλή καταστάσει, ό

γεωργός μας δέν πολυσκοτίζεται, ένω μέ
έν έλάχιστον έξοδον και άκόμη όλιγώτερον
κόπον θά ήτο δυνατόν νά άποφεύγωνται
κατ' έτος ζήμιας οϋχι εύκαταφρόνητοι.

Άρκεί εύθύς μετά τόν άλωναισμόν νά γί-
νη διαλογή του προς σποράν διατεθησομέ-
νου σπόρου, όστις νά έκτεθί εις τόν ήλιον
επί τινας ήμέρας, ίνα άποξηρανθί τελείως
και ύποστή πρό της έναποθηκεύσεως ά-
πολύμανσιν.

Η άπολύμανσις αυτή δέν είναι άνάγκη
νά γίνη διά διθειούχου, ως συνεβούλευσαν
εις προηγουμένη μας πραγματείαν προκει-
μένου διά τόν προς κατανάλωσιν προοριζό-
μενον τοιοϋτον, άλλ' άπλούστατα δι' ά-
πολυμαντικών κόνεων χρησιμοποιοϋμένων
διά την προφύλαξιν από του δαυλίτου, άρ-
κει αύται νά έχουν ως βάσιν άλατα χαλκού
ή ύδραργύρου, και νά χρησιμοποιούνται εις
την πρέπουσαν δόσιν.

Σχετικώς μέ τό ζήτημα τούτο της προ-
φύλαξεως της σποράς δημητριακών κατ'
τό θέρος από τας έντομα και κυρίως από
την ψείραν (Calandra Granaria) δέν θεω-
ρούμεν άσκοπον νά αναφέρωμεν άνακοίνωσιν
γενομένην εις την Έταιρίαν φυτολογίας και
έντομολογίας της Γαλλίας τόν παρελθόντα
Φεβρουάριον.

Κατά την άνακοίνωσιν ταύτην, σπόροι
σίτου άπολυμανθέντες διά κόνεως άνό-
δρου θεικού χαλκού εις δόσιν 250 γραμ-
μαρίων δι' 100 χιλιόγραμμα σίτου διετη-
ρήθησαν επί δύο συνεχή έτη άνέπαροι,
καίτοι έτοποθετήθη μετ' αυτών μέγας ά-
ριθμός του παρυσίου Calandra (50
γραμμάρια σπόρου έτέθησαν έντός φιαλών
μετά χιλίων έντόμων).

Μετά δύο έτη, τά μέν έντομα κατεστρά-
φησαν έξ ολοκλήρου ό δέ σίτος ύπέστη
φθοράν μόλις 2 %. Ένφ τούναντιόν σίτος
μέ άπολυμανθείς και τοποθετηθείς υπό
τους αυτούς ως άνω όρους, κατεστράφη τε-
λείως υπό των έντόμων. Η δοκιμή αυτή,
άπολύτως θετική, άποδεικνύει την άποτε-
λεσματικότητα της μεθόδου.

Ός προς την έκτέλεσιν της άπολυμά-
σεως, αυτή είναι άπλουστάτη και δύναται
νά γίνη από τόν πλέον άδαή γεωργόν. Μία
καλή άνέμυξις του σπόρου μετά της κόνεως
κατ' οιονδήποτε τρόπον, και αυτό είναι
όλον. Ένν κοινόν βρέβη, έντός του όποιου
θά τοποθετηθί ό σπόρος και ή σκόνη και
τό όποτον άρου κλεισώμεν θά κυλισώμεν
επί 5 λεπτά της ώρας επί του δαπέδου.
Δέν είναι, νομίζομεν, δύσκολος έργασία αυ-
τή οϋτε άπικτεί ειδικώς έπιστημονικάς
γνώσεις οϋτε χρήζει ειδικών προφυλάξεων,
οϋτε προφυλάξεων κανένα κίνδυνον διά τόν
εργάτην όστις θά κίχη την άπολύμανσιν.

Ός προς τό κόστος, και τούτο είναι ά-
σήμαντον. Σήμερον ή Έταιρία των λιπα-
σμάτων πωλεί τοιαύτην σκόνην, την "δαυ-
λίτην", άντι 15 δρ. τό κυτίον των 100
δρχμίων διά την άπολύμανσιν 100 οκάδων
σπόρου σίτου. Δεδομένου δέ ότι κατ' μέ-
σον όρον χρησιμοποιούνται 10 οκάδες σπό-
ρου κατ' στρέμμα, διά σποράν, ή κατ'
στρέμμα έπιβρύνσεως έκ της έργασίας αυ-
τής είναι μόλις 1,50. Η δέ άπολύμανσις
αυτή είναι άρκετή διά νά προφυλάξη τόν
σίτον ταυτοχρόνως και από δύο άλλας πα-
θήσεις κρυπτογμικάς, την περιθώσαν και
τόν έξωτερικόν άνθρακα (δαυλίτην).

Άφ' έτέρου έν ύπολογίσωμεν την φθο-
ράν ήν είναι δυνατόν νά ύποστή ό σίτος
από μόνον τας παρυσίαις εις τό έλάχιστον
ποσοστόν των 20 %, βλέπομεν ότι άνευ
της άπολυμάνσεως ή έπιβρύνσις κατ'
στρέμμα άνέρχεται εις 2 οκάδας σίτου

ΕΒΕΣ ΑΝΘΝ. ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜΗΧΑΝ.
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΙΓΑΡΩΝ (ΠΟΥΡΩΝ)

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1924

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΣΟΛΩΜΟΥ 52

ΥΠΟ/ΜΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 26

Τὰ πούρα υαί Σιγαρίλλος ΕΒΕΣ πωλούνται εἰς
ὅλα τὰ υαπνοπωλεία υαί περίπτερα τῆς Ἑλλάδος.

ΕΞΑΓΟΓΗ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΟΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΧΡΩΠΕΙ

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Σ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἀριθ. Τηλ. 208

Ἀριθμ. Τηλ. 71

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Μιαούλη 19, Πειραιᾶ. — (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΝΕΟΝ
καὶ ἐν τοῖς Ἐργοστασίοις (Φάληρον) ΦΑΛΗΡΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1883

ΣΑΛΟΞΙΝΗ

ΤΟ ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑΤΩΝ

ΠΟΝΟΚΕΦΑΛΩΝ
ΑΥΠΝΩΝ
ΟΔΟΝΤΑΛΓΩΝ
ΑΡΘΡΙΤΙΣΜΩΝ
ΡΕΥΜΑΤΙΣΜΩΝ
Κ.Τ.Λ.

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Σ.Α.ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ & ΣΙΑ Ε)

ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡ. ΛΟΥΪΖΙΑΝΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Διπλωματούχος τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς
Παρισίων Ε.Δ.Γ.

ΕΠΙ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ
Ἐργασθεὶς ἐπ' ἀρκούν ἐν τοῖς νοσοκομείοις
τῶν Παρισίων Lariboisière, St.-Antoine
καὶ Pitié.

Ὀλιγοήμερος ἀνόδυνος καὶ ἡγερμένη
θεραπεία παθήσεων στόματος
καὶ δόδων.

Ἐπιστημονικὴ ἐφαρμογὴ Γεφυρῶν
καὶ Ὀδοντοστοιχιῶν.

Τελεία καὶ ριζικὴ θεραπεία
ΟΥΛΙΤΙΔΟΣ, ΠΥΟΡΡΟΙΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΟΣΜΙΑΣ

44 ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 44
(Ὁμόνοια)

Τηλέφωνον 71-73

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

(ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ)

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΜΑΝΩΛΑ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 37Α

(Νέα Στόα, ἀριθ. Γραφ. 14-14Α-15)

Ἀριθ. Τηλ. 71-57

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

-- Ταμιευτήριο --

ΤΑΧΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ

ΣΥΦΙΛΙΔ'ΚΑ
ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Γ. Ν. ΠΑΡΙΣΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ σειράν ἐτών εἰς Παρίσιους ἐκ-
παυθεὶς εἰς τὰ Νοσοκομεία Saint
Louis, Necker καὶ Lariboisière.

Ἡ τελειότερα ἐφαρμογὴ τῆς Διαθερ-
μίας (Diathermie) καὶ χημικοθεραπείας
διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν θεραπείαν
τῶν ἀνω νοσημάτων.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ

8 — 1½ καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

καὶ 3 — 9

ὁδὸς Γερανίου 43, Ὁμόνοια. Τηλ. 61-90

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΛΙΘΩΣΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ μεγαλειτέρα καὶ τελειότερα
Κλινικὴ εἰς τὸ εἶδος τῆς.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΩΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ—Ἰούλιος

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν μας ζήτημα. — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀναρχία τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, πηγάσασα κυρίως ἀπὸ τὰς σβεσθείας πολιτικὰς διαμάχας, τείνει ἤδη καὶ αὐτὴ πρὸς τὴν δύσιν τῆς. Ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἔχει ἐν συντόμῳ ὡς ἑξῆς: Πρὸ 12 ἐτίας ἐπεσκέφθη τὴν Ἀμερικὴν ὁ τότε Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Σεβ. Μελέτιος Μεταξάκης, δημιουργήσας αὐτοκέφαλον Ἑλλην. ἐκκλησίαν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου, καὶ ἐγκαταστήσας ὡς ἀρχιεπίσκοπον αὐτῆς τὸν τέως Ροδοστόλου Σεβ. Ἀλέξανδρον. Ἀργότερον προήχθησαν εἰς ἐπισκόπους τρεῖς ἐκ τῶν ἀρίστων ἱερέων τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικοῦ κλήρου, ἀναλαβόντες τὰς δημιουργηθείσας ἐπισκοπὰς Βοστώνης, Σικάγου καὶ Ἀγίου Φραγκίσκου. Τὸ γεγονός ὅμως τῆς ἐγκαταστάσεως ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς δὲν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἑνωσιν τῶν Ἑλλήνων, τῶν μὲν βενιζελικῶν ἀναγνωρίσαντων ταύτην ἀλλὰ τῶν βασιλικῶν ἀγνοησάντων τὴν ὑπαρξίν τῆς καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς. Τὰ πράγματα ὁπωσδήποτε ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν κάποιαν ὁμαλὴν κατεύθυνσιν, ὅτε αἰφνιδίως ἦλθεν εἰς Ἀμερικὴν, ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ὁ τέως μητροπολίτης Μηθύμνης Σεβ. Βασίλειος, παρουσιασθεὶς ὡς ἥρωας τοῦ βαλκανισμοῦ καὶ θύμα τῶν βενιζελικῶν διωγμῶν, καὶ ὑπὸ τὰς ἰδιότητάς του ταῦτας ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς βασιλικῆς παρατάξεως. Ἀγνοήσας ὁ Βασίλειος τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου, ἐκήρυξεν ἰδικὴν τοῦ αὐτοκέφαλον ἐκκλησίαν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ μὲ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρχιεπισκόπον. Μερικαὶ βασιλικά κοινότητες ἐτάχθησαν παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ καὶ δυνάμει τῆς νέας τοῦ ἰδιότητος ἤρχισε νὰ χειροτονῇ ἱερεῖς, ἀπλοϊκοὺς τινὰς μετανάστας, πρὸς πύκνωσιν τῶν φαλάγγων του. Δὲν θέλομεν νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Βασιλείου οὔτε ἐπὶ τῶν σκανδάλων τὰ ὑποκρίνει ἐδημιούργησε καὶ τῶν δικαστικῶν ἀγώνων τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἥρωας μὲ τὰς πρὸς τὴν κανονικὴν Ἀρχιεπισκοπὴν προστριβὰς του. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἶνε ἱεράρχης ἐξαιρετικῆς δραστηριότητος καὶ ἀρτιωτάτης μορφώσεως, ἡ ἐν Ἀμερικῇ ὅμως δράσις του ὑπῆρξε δράσις πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ μόνον κατὰ τύπους ἐκκλησιαστικοῦ. Κατόπιν ἐπανεὶλημμένων καταγγελιῶν καὶ παραστάσεων τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁ Βασίλειος διετάχθη ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων νὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀμερικῆς, ἀλλ' οὗτος ἐκώφευσε. Κατόπιν ἐκλήθη ὡς ὑπόδικος νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τῶν Πατριαρχείων διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἀλλὰ καὶ πάλιν ἠρνήθη νὰ ὑπακούσῃ. Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς τοῦ ἦτο ἡ καθάρσις τοῦ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ πάσης διακονίας ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Πατριαρχείων. Ὁ Βασίλειος ὅμως ἠρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῶν Πατριαρχείων καὶ ἐξηκολούθει νὰ παραμένῃ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καίτοι πλεῖστοι ἐκ τῶν ὁπαδῶν του τὸν ἐγκατέλειψαν. Τελευταίως ἀπεστάλη ἐνταῦθα ὁ μητροπολίτης Κορινθίας Σεβ. Δαμασκηνὸς ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ γενικὸς Ἐξάρχος τῶν Πατριαρχείων, μὲ ἀπὸλυτον ἐξουσίαν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀνώμαλον κατάστα-

σιν. Ἐκ τῶν ὑφισταμένων 221 ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν ἐν Ἀμερικῇ αἱ 177 ἦσαν κανονικαὶ ἀναγνωρίζουσαι τὸν Ἀλέξανδρον, αἱ δὲ 44 ἀνεγνώριζαν τὸν Βασίλειον ἢ ἦσαν ἀνεξάρτητοι. Ὁ Σεβ. Δαμασκηνὸς διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Ἑλληνοισμόν τῆς Ἀμερικῆς τὴν ποθητὴν γαλήνην ἐθεώρησε φρόνιμον νὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀμερικῆς ἀμφότεροι οἱ ἀρχιεπίσκοποι, καὶ πρὸς τοῦτο προσεπάθησε νὰ πείσῃ μὲν τὸν Ἀλέξανδρον νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ἑλλάδα διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν χρεώσασαν μητρόπολιν Σύρου, ταυτοχρόνως δὲ διὰ πατριαρχικῆς ἀποφάσεως ἦρε τὴν καθάρσιν τοῦ Βασιλείου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οὗτος θὰ ἀνεχώρῃ ἀμέσως εἰς Κωνσταντινούπολιν τιθέμενος εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀλέξανδρος ἠρνήθη νὰ παραιτηθῇ καὶ παυθεὶς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα ἰδιωτεύων, ὁ δὲ Βασίλειος παραμένει εἰσέτι ἐνταῦθα ἀναμένων, ὡς λέγει, διατάγας τῶν Πατριαρχείων. Ἡ λύσις μέχρις ἐδῶ φαίνεται ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ δι' ἀμφοτέρους τὰς παρατάξεις, ἀλλὰ παραμένουν εἰσέτι ἀρκετὰ προβλήματα πρὸς λύσιν, τὰ ὁποῖα ὅμως ἐλπίζεται ὅτι θὰ κανονίσῃ ἱκανοποιητικῶς ὁ Σεβ. Δαμασκηνὸς, ὅστις ἀσφαλὲς ἔχει παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνοισμόν τῆς Ἀμερικῆς, διὰ νὰ δοθῇ μία ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ κουραστικόν αὐτὸ ζήτημα.

Ἡ ποτοαπαγόρευσις. — Τὸ πλεόν πολύπλοκον καὶ ἀληθῶς δύσλυτον πρόβλημα πῶς ἀντιμετωπίζει ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐσωτερικῶς, εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀνεφαρμόστου νόμου τῆς ποτοαπαγορεύσεως. Παρ' ὅλα τὰ κολοσσιαία ποσὰ ποῦ ἐξοδεύει καὶ παρ' ὅλα τὰ αὐστηρὰ μέτρα ποῦ λαμβάνει ἡ κυβέρνησις, τὰ ποτὰ εὐρίσκονται παντοῦ ἐν ἀφθονίᾳ τὸ δὲ λαθρεμπόριον τῶν εἰνε ἀναμφισβητήτως ἡ πλεόν ἐπικερδὴς ἐπιχείρησις ἐν Ἀμερικῇ. Οἱ «ἐρηροί», ὡς ἀποκαλοῦνται οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ νόμου, κηρύττουν ὅτι ἡ χώρα καὶ ὁ λαὸς εὐηργετήθησαν οικονομικῶς καὶ ἠθικῶς, ἔστω καὶ διὰ τῆς ἐλλιποῦς ἐφαρμογῆς του, καὶ ὅτι σὺν τῷ νοῶν θὰ ἐφαρμοσθῇ καλλίτερον μὲ θε-

τικώτερα εὐεργετικά ἀποτελέσματα. Τὰς τάξεις τῶν ξηρῶν ἀποτελοῦν κυρίως οἱ προτεστάνται ἱερεῖς, οἱ ἠθικολόγοι μεταρρυθμισταὶ καὶ ἀρκετοὶ βαθύπλουτοι ὁπαδοὶ τῆς ἐγκρατείας, προσφέροντες κολοσσιαία ποσὰ πρὸς ἐπέκτασιν τῆς κατὰ τῶν ποτῶν παραγάνδας. Πολλὰκις ὅμως, ἀρχηγοὶ τῶν ξηρῶν συνελήφθησαν ἐν μέθῃ ἢ ἀνεκαλύφθη ἀφθονία ἐκλεκτῶν ποτῶν εἰς τὰ ὑπόγεια τῶν οἰκίων των. Εἶνε ὁμοίως ἀληθὲς ὅτι τὴν προπαγάνδαν τῶν ξηρῶν ὑποστηρίζουν διὰ παντοίων μέσων οἱ λαθρέμποροι, διότι κερδίζουν ἀμύθητα ποσὰ ἐφ' ὅσον ὁ νόμος παραμένει ἐν ἰσχύϊ.

Οἱ «ὕγροι» ἀφ' ἑτέρου, ποῦ ἀποτελοῦν τὴν ἀναμιγνύουσαν πλειονοψηφίαν, ἔχουν κηρύξει σταυροφορίαν κατὰ τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον θεωροῦν ὡς μὴ ἐφαρμόσιμον ἐπειδὴ παραβιάζει τὰς φυσικὰς ἐξείς καὶ τὰς προσωπικὰς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου. Ταυτοχρόνως παρουσιάζουν στατιστικὰς, διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ αὐξηθῇ καὶ ἐξαπλωθῇ ἡ διαφθορὰ εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, ἐδημιούργησε στρατιάς λαθρεμπόρων καὶ διέφθειρε πλείστους ἀστυνομικοὺς καὶ ἄλλους κυβερνητικοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἐλκυόμενοι ἀπὸ τὰ κολοσσιαία κέρδη τῶν λαθρεμπόρων προσατεύουν αὐτοὺς ἀντὶ μεγάλων ἐπιδομάτων. Ἐπίσης ἀποδεικνύουν τὴν μεγάλην ἀβέβαιον τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀνεγέρσεως καὶ ἄλλων φυλακῶν ἀφοῦ αἱ ὑπάρχουσαι ἔχουν ὑπερπληρωθῇ ἀπὸ ἐγκληματίας, τῶν ὁποίων τὰ ἐγκλήματα ἔχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πηγὴν τὴν ποτοαπαγόρευσιν. Οἱ ὕγροι προτείνουν νὰ γίνῃ δημοψήφισμα διὰ νὰ ἀποφανθῇ ὁ λαὸς τελεσιδικῶς, οἱ ξηροὶ ὅμως ἀρνοῦνται ἰσχυρίζόμενοι ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ νόμος αὐτὸς ἀποτελεῖ μέρος τοῦ συντάγματος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν πρέπει νὰ μείνῃ ἀνέπαφος. Ὁ τέως ἐν Μεξικῷ πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς κ. Μόρρο, ἀνὴρ ἐγνωσμένης ἱκανότητος, εὐθυκρισίας καὶ θάρρους, θέσας ὑποψηφιότητα γερουσιαστοῦ ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Νέας Ἱερσῆς καὶ κηρυχθεὶς ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ νόμου, ἐκέρδισε νίκην περιφανή, ὑπερβάς κατὰ τὰς προκριματικὰς ἐκλογὰς τοὺς δύο ξηροὺς

ΝΕΑ ΑΝ. ΕΛΛΗΝ. ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤ. ΝΑΟΥΣΣΗΣ

“ΕΡΙΑ”

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΟΛΟΜΑΛΛΙΝΑ
ΣΕΡΖ, COATING, Κ. Λ. Π.
ΚΛΙΝΟΣΚΕΠΑΣΜΑΤΑ
PURE LAINE

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΝΑΟΥΣΣΗ

ἀντιπάλους του κατά τριακοσίας χιλιάδας ψήφους. Ἡ μεγάλη νίκη τοῦ Μόρρω θεωρεῖται ὑπὸ πάντων ὡς πανηγυρική ἐκδήλωση τῆς λαϊκῆς δυσφορίας κατὰ τοῦ σκανδαλώδους νόμου, ἡ δὲ κυβέρνησις εὐρίσκεται πρὸ ἀδιεξόδου μὲ τὸ ἀδύνατον τῆς ἐφαρμογῆς του. Πάντως εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὁ λαὸς θὰ ἀξιῶσιν ἵνα κάθε ὑποψήφιος δηλώσῃ ἐκ τῶν προτέρων ἂν ἐπεφυγὼν ἂν εἴναι ξηρὸς ἢ ὑγρὸς, καὶ διὰ τῶν ἐκλογῶν θὰ ἐκδηλωθῇ σαφῶς ἡ λαϊκὴ γνώμη.

Τὸ νέον δασμολόγιον. — Τὸ νέον δασμολόγιον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, κατόπιν ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους μελετῶν, συζητήσεων καὶ ἀνταγκλήσεων, ἐψηφίσθη ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῆς γερούσιας διὰ πλειονοψηφίας δύο ψήφων, 42 γερούσιαστῶν ψηφισάντων ὑπέρ, καὶ 40 κατὰ. Ὁ Πρόεδρος Χούβερ φαίνεται ὅτι προσωπικῶς δὲν τὸ ἐνέκρινεν, ἠναγκάσθη ὅμως νὰ τὸ ἐπικυρώσῃ ἐπειδὴ ἡ ἐπιψηφισίς του ἦτο εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἑθνικοῦ Ρεπουμπλικανικοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον τὸν ὑπέδειξε Πρόεδρον τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ βιομήχανοι, ἐκείνοι πού εὐεργετοῦνται ὑπὸ τοῦ νέου δασμολογίου, πανηγυρίζουν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν του. Ταυτοχρόνως ὁ ὅμως, ἄλλαι μεγάλοι βιομηχανίαι, ὡς ἡ τῶν αὐτοκινήτων, ἐλαστικῶν, ὑφασμάτων, ἀκατοργάστων ὕλων κτλ. φαίνεται ὅτι θὰ ὑποστοῦν σοβαρὸν πλῆγμα, διότι μέγα μέρος τῶν προϊόντων τῶν ἐξήγουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ δὲ ἐξαγωγή του προβλέπεται ὅτι θὰ ἐλαττωθῇ σοβαρῶς λόγῳ ἀντιπώλων, πού προβλέπεται ὅτι θὰ θέσουν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ ξένα κράτη εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν προϊόντων τῶν ἀπὸ τῆν Ἀμερικανικὴν ἀγοράν. Τὸ νέον δασμολόγιον ἐψηφίσθη παρ' ὅλλας τὰς διαμαρτυρίας ὅλων σχεδὸν τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου, τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα οὐσιαστικῶς ἀποκλείονται ἀπὸ τῆν Ἀμερικανικὴν ἀγοράν καὶ παρ' ὅλλας τὰς συστάσεις καὶ ὑποδείξεις ὅλων τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν οἰκῶν πού κάμουν μεγάλας ἐργασίας μὲ τὸ ἐξωτερικόν.

Αἱ ἀπειλὰ διαφόρων χωρῶν καὶ ἰδίας τοῦ Καναδά, τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας ἀπειλοῦσιν ὅτι θὰ ἀποκλείσουν τὰ ἀμερικανικά αὐτοκίνητα καὶ λοιπὰ προϊόντα, ἐδημιούργησαν σοβαρὰς ἀνησυχίας. Παρ' ὅλην τὴν φαινομενικὴν ἀδιαφορίαν τῆς Ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, ὁ ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος δὲν ἀποκρύπτει τὰς ἀνησυχίας του. Εἰς ἐκ τῶν βασιλέων τῆς βιομηχανίας τῶν αὐτοκινήτων ἐδήλωσεν ὅτι «ἂν αἱ ξένα αὐτοκίνητα μᾶς, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀπολύσωμεν τὸν ἐν πέμπτῳ τῶν ἐργαζόμενους». Ὁ πρόεδρος τοῦ εἰδικοῦ ἐπιμελητοῦ αὐτοκινήτων ἐν Δετρόιτ, ἐρωτηθεὶς διὰ τὰ ἀντίποινα τῆς Ἰταλίας ἥτις ἀπέκλεισεν οὐσιαστικῶς τὰ ἀμερικανικά αὐτοκίνητα, εἶπεν: «Ἡμεῖς ἐπιψήφισαμεν τὸ δασμολόγιόν μας παρ' ὅλλας τὰς διαμαρτυρίας ὅλων τῶν κρατῶν καὶ κατὰ συνείπειαν δὲν δυνάμεθα νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐπειδὴ μᾶς μιμοῦνται». Αἰσθισιν ἐπίσης προέβλεψεν αἱ λεπτοὶ καὶ διπλωματικὰ δηλώσαντες τοῦ τῶς πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας εἰπὼντος: «Εἴθετα εὐνόμενοι πρὸς τὴν Ἀμερικὴν διδοῖ μᾶς ὑπέδειξε κάτι ποδὸς περὶφοροῦσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας μας. Ἀπλοδοξάτα, θὰ ἀκλόνηθῶμεν τὸ παράδειγμα τῆς». Βεβαίως ἂν ὁ Καναδὰς καὶ τὰ εὐρωπαϊκά κράτη προβοῖν εἰς δασμολογικά

ἀντίποινα κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἰταλίας, τὸ σοβαρὰς ἀνησυχίας προκαλοῦν πρόβλημα τῆς ἀνεργίας θὰ λάβῃ ἐπικίνδυνον μορφήν, δι' ὃ πάντες ἀναμένουν κάποιον συμβιβασμὸν ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου Χούβερ, ἵνα διατηρηθοῖν αἱ ἀγαθαὶ ἐμπορικαὶ σχέσεις τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῶν ἄλλων χωρῶν. Ὁ νόμος παρέχει εἰς τὸν Πρόεδρον τὸ δικαίωμα νὰ προβαῖν εἰς τροποποιήσεις τινὰς οὐχὶ ριζικάς, καὶ πάντες πιστεύουν ὅτι οὗτος θέλει κάμει εὐρυτάτην χρῆσιν τῆς ἐλαστικότητος ταύτης τοῦ νόμου. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ νέου δασμολογίου οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀσθηρὰν ἐφαρμογὴν τῶν, πιστεύοντες ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι οὐδέποτε θὰ συμφωνήσουν καὶ ὅτι αἱ ἀπειλὰι τὸν εἶναι ἀπλοῖ Λεονταρισμοί.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὁδοῦ τοῦ Μπύρδ. — Ὁ ἐξερευνητὴς ἀντιναύαρχος Μπύρδ ἐπέστρεψε μὲ τοὺς γενναίους συντρόφους του ἀπὸ τὸν Νότιον Πόλον. Ἡ μεγάλη ὑποδοχὴ πού τοῦ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἐπισήμου κράτους δύνανται νὰ παραβληθῇ μόνον ἐκείνῃ πού ἐγένετο εἰς τὸν «Ἀετόν», ὡς ἀποκαλεῖται ὁ Λίντμπεργκ. Μπύρδ καὶ Λίντμπεργκ θεωροῦνται οἱ περιφανέστεροι ἥρωες τῆς Ἀμερικῆς, τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς λατρεῖ καὶ τὸ κράτος τιμᾷ. Αἱ θρυλικά περὶπετὰ τοῦ Μπύρδ καὶ τῶν συντρόφων του κινηματογραφηθεῖσαι ἐν ὅλλαις αὐτῶν ταῖς λεπτομερείαις καὶ ἐπιδεικνυόμεναι εἰς δὲ τὰ θέατρα τῆς Ἀμερικῆς προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὸν γενναῖον ἐξερευνητὴν καὶ ἐπιστήμονα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ «Ἕλλην σπανίως λείπει ἀπὸ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς περιπετείας, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀπουσιάσῃ καὶ ἀπὸ τὰς ἀληθῶς θρυλικὰς τοιαύτας τοῦ Μπύρδ. Οὕτω ὁ ἐκ Κορινθίας μόλις ἐλκοασετὴς Ἑταμεινῶνας Ἰ. Δήμας, ἦτο εἰς ἐκ τῶν γενναίων συντρόφων τοῦ Μπύρδ, συνοδεύσας αὐτὸν πρὸς τριετίας εἰς τὸν Βόρειον καὶ ἐσχάτως εἰς τὸν Νότιον Πόλον. Ἡτο ὁ νεώτερος ἐκ τῶν 45 ἀνδρῶν τῆς ἐξερευνητικῆς ἀποστολῆς, ὁ δὲ Μπύρδ αἰσθάνεται ἐξαιρετικὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν πρὸς αὐτόν. Γενικῶς ἄλλως τε ὁ Δήμας ἀγαπᾷται καὶ τιμᾶται ἀπὸ τὸν Ἕλληνικόν καὶ Ἀμερικανικὸν δημόσιον, τὸ δὲ Πανεπιστήμιον τῆς Νέας Ὑόρκης τιμῶν τὸν ἡρωϊκὸν Ἑλληνόπαῖδα τοῦ προσέφερε τιμητικὴν ὑποτροφίαν διὰ νὰ τελειοποιήσῃ τὰς σπουδὰς του εἰς τὴν μηχανικὴν.

Ὁ ἀθλητισμὸς ἐν Ἀμερικῇ. — Ὁ ἀθλητισμὸς ἐν Ἀμερικῇ ἔχει λάβῃ τοιαύτας διαστάσεις καὶ δημοφιλίαν, πού δύναται νὰ λεγθῇ ὅτι χωρὶς ὑπερβολῆς τὰ ἐξδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ δὲν ἐνδιαφέρονται δι' ἄλλο τι παρὰ μόνον διὰ τὸν ἀθλητισμόν. Μόλις ὁ Ἀμερικανὸς πάρει τὴν ἐφημερίδα του θ' ἀνοίξῃ τὴν σελίδα τῶν «Σπόρτιν νιου» ἀδιαφορῶν διὰ τὰ μεγάλα ἐθνικά καὶ κοινωνικά ζητήματα ἢ θεωρῶν ταῦτα δευτερευούσης σημασίας. Ἐνδιαφέρεται πρωτίστως νὰ μάθῃ ποῖος ἐνίκησεν εἰς τὴν πυγμαχίαν τῆς προηγούμενης ἡμέρας, εἰς τὴν πάλιν, τὸν δρόμον, τὴν λεμβοδρομίαν, τὸ ποδόσφαιρον. καὶ παρακολουθεῖ με ζωηρότητα ἐνδιαφέρον τὰς λεπτομερείας τῶν καθ' ἡμέραν διαφορῶν ἀθλητικῶν ἀγωνισμάτων μεταξὺ κορασίων, γυναικῶν, παιδῶν, ἀνδρῶν καὶ γερόντων. Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ἐθνικὸν ἀγώνισμα «Μπίξ μῶλ» τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ ἐπιχειρηματικὸν χαρακτῆρα ὡς ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων δολαρίων πού τίθενται ὡς στοιχήματα

ὑπὲρ τῆς νίκης τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ομάδος. Δικαίως δύναται τις σήμερον νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ διανοητικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἀκμὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν σωματικὴν αὐτοῦ διάπλασιν ὡς ἐκ τῆς διαρκούς καὶ ἐπιμελούς ἐνασχολήσεώς του εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀθλητισμὸς εἶναι μέσα εἰς τὸ αἷμα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀμερικανοῦ καὶ ἐπειδὴ κάθε ἀθλητικὴ ἐπίδοσις προσδίδει φήμην καὶ πλοῦτον εἰς τὸν κάτοχόν της, πολλάκις λαμβάνουν χώραν ἐξωφρενικά ἀγωνίσματα ἢ ἐπιδείξεις ἀφαντάστου τολμῆς. Τὰ παράτολμα αὐτὰ ἀγωνίσματα, καίτοι δὲν ἀνήκουν βεβαίως εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἱδρώδους ἀθλητισμοῦ, κατατάσσονται εἰς τὴν τάξιν τῶν σπόρτς.

Ἀρραβῶνες, γάμοι καὶ βαπτίσεις γίνονται ἐπὶ ἀεροπλάνων ἢ ἐντὸς τῶν ὑδάτων ποταμῶν καὶ λιμνῶν. Τελοῦνται Μαραθῶνιοι χοροὶ διαρκείας δεκάδων ὥρων, τοῦ ζεύγους ἐκείνου πού θὰ δεῖξῃ μεγαλειτέραν ἀντοχὴν λαμβάνοντας γενναῖον χρηματικὸν ποσὸν καὶ φήμην. Καθημερινῶς λαμβάνουν χώραν πηδήματα ἀπὸ ἀεροπλάνου καὶ λιγυριῶδες ἀκροβατικά ἀσκήσεις διαρκούσης τῆς πτήσεώς των. Ἕνας Ράφλ Ἀγκουστίν ἀπὸ τὸ Μπρῶκτον τῆς Μασσαχουσέτης, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ κοντοῦ μιᾶς σημαίας ἐνὸς οὐρανοῦστου καὶ προσδεθείς ἐπ' αὐτοῦ παρέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ τρία ἡμερονύκτια, σπᾶσας τὸ ρεκόρ κάποιου Κέλλυ πού παρέμεινεν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια.

Οἱ ἐκ Σικάγου ἀδελφοὶ Χῶντερ, πεπειραμένοι ἀεροπόροι, ἀνῆλθον μὲ τὸ ἀερόπλάνον των εἰς τοὺς αἰθέρας ἀποφασισμένοι νὰ σπᾶσουν τὸ ρεκόρ τῶν ἀεροπόρων Τζάκσον καὶ Ὀμπράνιν οἱ ὁποῖοι παρέμειναν εἰς τὸν ἀέρα 17 ἡμερονύκτια καὶ 12 ὥρας. Ἐν τέλει οἱ ἀδελφοὶ Χῶντερ κατάρθωσαν νὰ σπᾶσουν τὸ ρεκόρ παραμεινάντες εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐφοδιαζόμενοι ἀπὸ ἄλλο ἀερόπλάνον ἐπὶ 553 ὥρας καὶ 41 λεπτά, ἦτοι 23 ἡμερονύκτια, μίαν ὥραν καὶ 41 λεπτά.

Πρωτότυπον τόλμημα «Ἑλληνο». — Ὁ «Ἕλλην Γεώργιος Α. Σταθάκης, ἡλικίας 47 ἐτῶν καὶ ἄναμος, τὸν ὁποῖον ἀμερικανικαὶ τινες ἐφημερίδες παρουσιάζουν ὡς συγγραφέα καὶ φιλόσοφον καὶ ἄλλαι ὡς ἄπλοδὸν μάγειρον, ἀπεφάσισε νὰ μιμηθῇ τοὺς ἐξωφρενισμοὺς ἐνίων Ἀμερικανῶν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ φήμην καὶ πλοῦτον. Πρὸς τοῦτο κατεσκεύασεν ἓνα πελώριον βερέλι ἐκ χονδροῦ εὐλύου τεσσάρων δακτύλων πάχους μὲ σιδηρὰ στεφάνια, μήκους 10 ποδῶν καὶ βάρους ἐνὸς τόνου, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ κλεισθῇ μέσα καὶ νὰ ἀφεθῇ νὰ καταπέσῃ ἀπὸ τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα. Πολλοὶ φίλοι του προσεπάθησαν νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τὸ παράτολμον ἐγχείρημα του, ἐκεῖνος ὅμως ἐπέμεινεν. Ἐτακτοποίησε τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ βαρελιοῦ μὲ ἀπαλὰ στρώματα φελῶν, ἐπῆρε μαζί του μίαν χελώνην 105 ἐτῶν τὴν ὅποισιν συνετῆρει ὁ ἴδιος ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἐτοποθέτησε μέσα δρυγόνον διαρκείας τριῶν ὥρων, ἀπεχαιρέτησε τοὺς φίλους του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ βαρέλι ἀφοῦ ἐκλείσθη καλῶς ἡ στρογγυλὴ εἰσοδος μὲ 16 βίδες. Ἐπῆρε μαζί του ἐπίσης ἓνα σημειωματάριον καὶ μολύβι διὰ νὰ γράψῃ, ὡς ἔλεγε, τὰς ἐντυπώσεις του. Χιλιάδες κόσμου παρηκολούθουν τὰς προετοιμασίας, καὶ ὅταν τὰ πάντα ἦσαν ἑτοιμα, τὸ βαρέλι ἀφέθη ἐλεύθερον εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν ἄνωθεν τοῦ καταρράκτου ρευμάτων τοῦ ποταμοῦ. Ὁ κόσμος παρηκολούθει μὲ ἀγωνίαν τὸ καταρράκτιον

τοῦ βαρελιοῦ τὸ ὁποῖον, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ καταρράκτου, κατέπεσε μὲ ὁρμὴν ἀπὸ τὸ λιγυριῶδες ὕψος. Ἰλοιαρία καὶ λέμβοι πληρὴ τοιμηρῶν ἀνδρῶν ἔσπευσαν διὰ νὰ ἀνασύρουν τὸ βαρέλι χωρὶς ὅμως νὰ δυνηθοῦν νὰ πλησιασούν εἰς τὰ ταραχώδεις βάθος ὅπου πιπτουν ὁρμητικὰ τὰ ὕδατα τοῦ καταρράκτου. Φαίνεται ὅτι τὸ βαρέλι ὡς ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ βάρους καὶ ὄγκου του ἐμπλέξεν εἰς τοὺς βράχους τοῦ βῆτους τοῦ καταρράκτου καὶ παρέμεινεν ἐκεῖ. Μετὰ παρέλευσιν 17 ὥρων παρεσφύρη ὑπὸ τῶν ρευμάτων καὶ εὐρεθὴ πλησίον τῆς καναδικῆς ἀκτῆς τοῦ καταρράκτου. Ἀμέσως ἔσπευσαν νὰ τὸ ἀνασύρουν εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ μεγάλου κόπου, ἀλλ' ὅταν τὸ ἦνοιξαν εὗρον τὸν δυστυχὴ Σταθάκην νεκρόν, τῶν ἱατρῶν πιστοποιησάντων ὅτι ἀπέθανεν ἀπὸ ἀσφυξίαν πέντε ὥρας μετὰ τὴν πτώσιν του. Εἰς τὸ σημειωματάριόν του δὲν ἔγραψε τίποτε ἐκ τῶν ἐντυπώσεών του, ἡ δὲ χελώνη του εὐρέθη ζωντανή. Τοιοῦτον οἰκτρὸν τέλος εὗρε τὸ πρωτότυπον καὶ ἐξωφρενικὸν τόλμημα τοῦ ἀτυχοῦς «Ἕλληνο».

Κάποιος ἄλλος «Ἕλλην ὀνόματι Κ. Κογκόπουλος ἀπεπειράθη νὰ διαπλεύσῃ τὸν Ὠκεανὸν μόνος του ἐντὸς πλοιαρίου 16 ποδῶν διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀναχωρήσας ἐκ Μαϊάμης τῆς Φλωρίδος ἡλιεύθη ὑπὸ τινος ἀτμοπλοίου εἰς ἀπόστασιν 60 μιλίων ἀπὸ τὴν ἀκτὴν, ὑποφέρων, κατὰ τὰς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, ἀπὸ ναυτίαςιν! Ἐκαμε καὶ δευτέραν ἀπόπειραν, ἡλιεύθη πάλιν εἰς ἀπόστασιν 40 μιλίων ἀπὸ τὴν ἀκτὴν καὶ μετεφέρθη εἰς Νέαν Ὑόρκην. Τώρα ἐτοιμάζεται καὶ διὰ τρίτην ἀπόπειραν.

Μόνοι ἀνευ διαφημίσσεως. Ἀντιπρόσωποι κινηματογραφικῶν ἐταιριῶν διασχίζουν διαρκῶς τὴν Εὐρώπην, κινηματογραφοῦντες διεθνεῖς προσωπικότητας καὶ ἐνδιαφέροντα γεγονότα. Τὰ διάφορα κράτη φροντίζουν καὶ προσελκύουν τοὺς τοιοῦτους ἀντιπροσώπους πρὸς τοὺς ὁποίους παρέχουν πᾶσαν βοήθειαν διὰ τὴν κινηματογράφειν τοπείων, προσωπικότητων, ἀγώνων καὶ γενικῶς διὰ κάθε τι τὸ ὁποῖον θεωροῦν κατάλληλον πρὸς ἐπίδειξιν. Αἱ ἐπιδείξεις τῶν ταινιῶν αὐτῶν ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν ἀνὰ τὴν Ἀμερικὴν θεωρούν εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν θεατῶν θεωρεῖται ὡς θαυμάσιον μέσον προπαγάνδας. Οὕτω βλέπομεν καθημερινῶς ταινίας ἰταλικῶν τοπείων, τὸν Μουσσολίνι ὁμιλοῦντα ἢ ἐπιθεωροῦντα τὰ στρατεύματα, ἰσπανικά τοπεῖα καὶ Ἰσπανίδας χορευούσας, ἀθλητικὸς ἀγὼνας ἐν Λονδίῳ, τοπεῖα τῆς Γαλλίας, τὸν Μουσταφὰ Κεμάλ ἐπιθεωροῦντα τὰ στρατεύματά του, γεγονότα καὶ ἐπείσοδα ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Συρίαν, τὰς Ἰνδίας κτλ. Ὁ Ἕλλητισμὸς τῆς Ἀμερικῆς δικαίως ἀνέμενεν ὅτι θὰ ἔβλεπεν εἰς τοὺς ἀμερικανικοὺς κινηματογράφους κάτι ἀπὸ τὰς μεγάλας καὶ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος ἑορτάς τῆς Ἑκατονταετηρίδος, τοῦ Σταδίου, τοῦ Μεσολογγίου ἢ τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν. Πρὸς μεγάλην ὅμως αὐτοῦ ἀπογοήτευσιν, αἱ μεγάλα τελετὰ καὶ ἑορταί τῆς Ἑλλάδος ἔμειναν τελείως ἀγνωστοὶ εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν κόσμον. Καὶ ὁ μὲν αἱ κινηματογραφικαὶ αὐταὶ ταινίαι εἶναι ἢ πλέον ἀποτελεσματικὴ προπαγάνδα. Μία τοιαύτη ταινία φέρει καλλίτερα ἀποτελέσματα παρὰ ὅλοι κληροὶ τόμοι βιβλίων.

ΗΛΙΑΣ ΤΖΑΝΕΤΗΣ

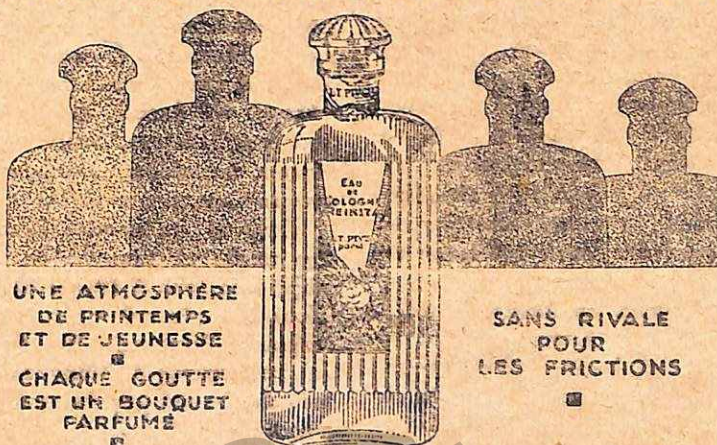
ΕΠΙΠΛΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΞΙΑΣ ΕΙΣ ΧΑΜΗΛΗΝ ΤΙΜΗΝ

Διότι πωλοῦνται εἰς τὰ Ἐργοστάσια ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν πελάτην. Δαπάναι Πρατηρίων καὶ Ἐκδόσεων διατίθενται ὑπὲρ τῆς ποιότητος καὶ εἰς μείωσιν τῆς τιμῆς

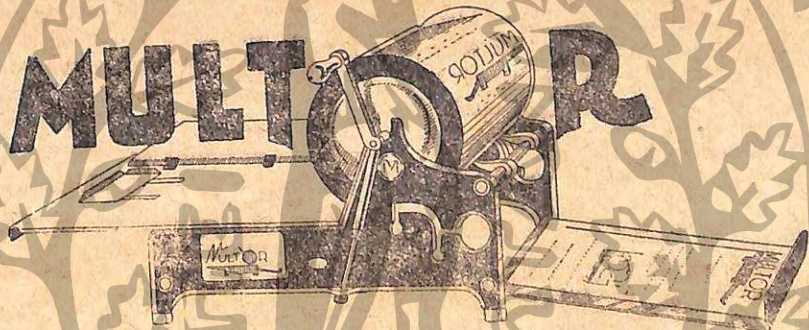
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ—ΕΚΘΕΣΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ: Παρὰ τὸν φόνον διοδίων. Τηλ. 69

EAU DE COLOGNE REINITA

UNE ATMOSPHERE DE PRINTEMPS ET DE JEUNESSE
CHACQUE GOUTTE EST UN SOUQUET PARFUME
SANS RIVALE POUR LES FRICTIONS
LT. PIVER PARIS

ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΙΚΟΣ ΠΟΛΥΓΡΑΦΟΣ ΜΟΥΛΤΟΡ

Ἀπλοῦστατος, ὁραιοτάτης ἀποδόσεως. Χωρὶς κόπον ἀποδίδει 1800 ἀντίτυπα τὴν ὥραν. Τιμὴ διαφημίσεως 3.000 δραχ. ἐλεύθερος πλῆρης. Ζητήσατε ἀμέσως ἐπίδειξιν καὶ τιμοκατάλογον.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ—ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΑΔΕΛΦΟΙ Π. & Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ, Στὰς Πεσμαζόγλου.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, ΠΑΤΡΑΙ.

[illegible]

ΕΛΟΝΟΣΙΑ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ κ. κ.

ΚΑΒΑΛΛΑ Ἀντζελ
ΛΑΜΙΑ Ν. Τομαράς
ΚΑΛΑΜΑΙ Κ. Κουτραφούρης
ΚΟΖΑΝΗ Κουπαρούσος
ΒΕΡΡΟΙΑ Γ. Συμυλῆς
ΔΡΑΜΑ Κ. Κάξης
ΓΥΘΕΙΟΝ Δρακινός
ΝΑΥΠΛΙΟΝ Παράσχος
ΛΕΥΚΑΣ Καββαδάς
ΧΑΝΙΑ Στ. Μπιστάκης

ΤΡΙΚΚΑΛΑ Α. Κλαπανάρης
ΒΟΛΟΣ Ἀδελφοὶ Βάσιου
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Κ. Ἡλιόπουλος
ΦΛΩΡΙΝΑ Γ. Γεωργιάδης
ΚΑΣΤΟΡΙΑ Παπακυρίου
ΚΟΜΟΤΙΝΗ Ν. Κάξης
ΑΡΓΟΣ Α. Ὀλυμπίου
ΖΑΚΥΝΘΟΣ Μακρῆς
ΑΙΓΙΟΝ Ι. Ἰωάννου
ΧΙΟΣ Ι. Σπῆνος

ΡΕΘΥΜΝΟΝ Ι. Κούνουτας

ΙΩΑΝΝΙΝΑ Α. Ντισίδης
ΣΕΡΡΑΙ Κ. Φωκᾶς
ΛΑΡΙΣΣΑ Β. Βάης
ΑΜΑΛΙΑΣ Τσαταλῖρας
ΣΠΑΡΤΗ Ε. Κερασόπουλος
ΕΛΛΗΝ Α. Χατζηαναγνώστου
ΤΥΡΝΑΒΟΣ Β. Νούλης
ΜΥΤΙΑΗΝΗ Ἀδελφοὶ Κουτσουκίδη
ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ Παταφίλιππου
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ Α. Κανακῆς

ΙΑΤΡΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως θε-
ραπεία τῶν αἰμορροΐδων καὶ κισῶν
(σταπόδι) ἀνήκει πλέον εἰς τὸ παρελ-
θόν. Ἡ διὰ τῆς νέας μεθόδου τῶν σκλη-
ρυντικῶν ἐνέσεων θεραπεία τῶν παθή-
σεων τούτων ἀποδεικνύεται θαυμα-
τουργὸς διὰ τὸ ἀνῶδυνον τῆς μεθόδου,
τῆς ταχείας, ἀσφαλούς καὶ ἀκινδύνου
θεραπείας, τοῦ ἀσθενοῦς ἐξακολουθοῦν-
τος τὰς ἐργασίας του.

Εἶνε ὄντως ἐνδεδειγμένον εἰς τοὺς Ι-
ατροὺς, χειρουργοὺς καὶ φαρμακοποι-
οὺς, νὰ συνιστοῦν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς
τῶν τῆν γενικευθεῖσαν παντοῦ τῆς οἰ-
κουμένης νέαν αὐτὴν δι' ἐνέσεων θερα-
πείαν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς θεραπείας αὐ-
τῆς, καθὼς καὶ κατάλογος ὀνομάτων
θεραπευθέντων διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς
ἀσθενῶν, δίδονται εἰς πάντα ἱατρὸν ἢ
πάσχοντα ὅστις ἤθελεν ἀποταθῆ εἰς
τὸν ἐν Ἀθήναις εἰδικὸν ἱατρὸν Πάτρ.
Παπαδόπουλον, τῶν Παρισίων, ὅστις
δέχεται καὶ ἐφαρμόζει αὐτήν, φιλελ-
λῆνων 3, ἀπὸ τὰς 10 — 1 καὶ 5 — 7.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ἱατρὸς τῶν αἰμορροΐδων καὶ κισ-
ῶν Πάτροκλος Παπαδόπουλος τῶν
Παρισίων, εἰδικὸς διὰ τὴν ἀνευ ἐγχει-
ρήσεως, μόνον δι' ἐνέσεων, θεραπείαν
αὐτῶν, δέχεται 10 — 1 καὶ 5 — 7, Φι-
λελλήνων 3.

